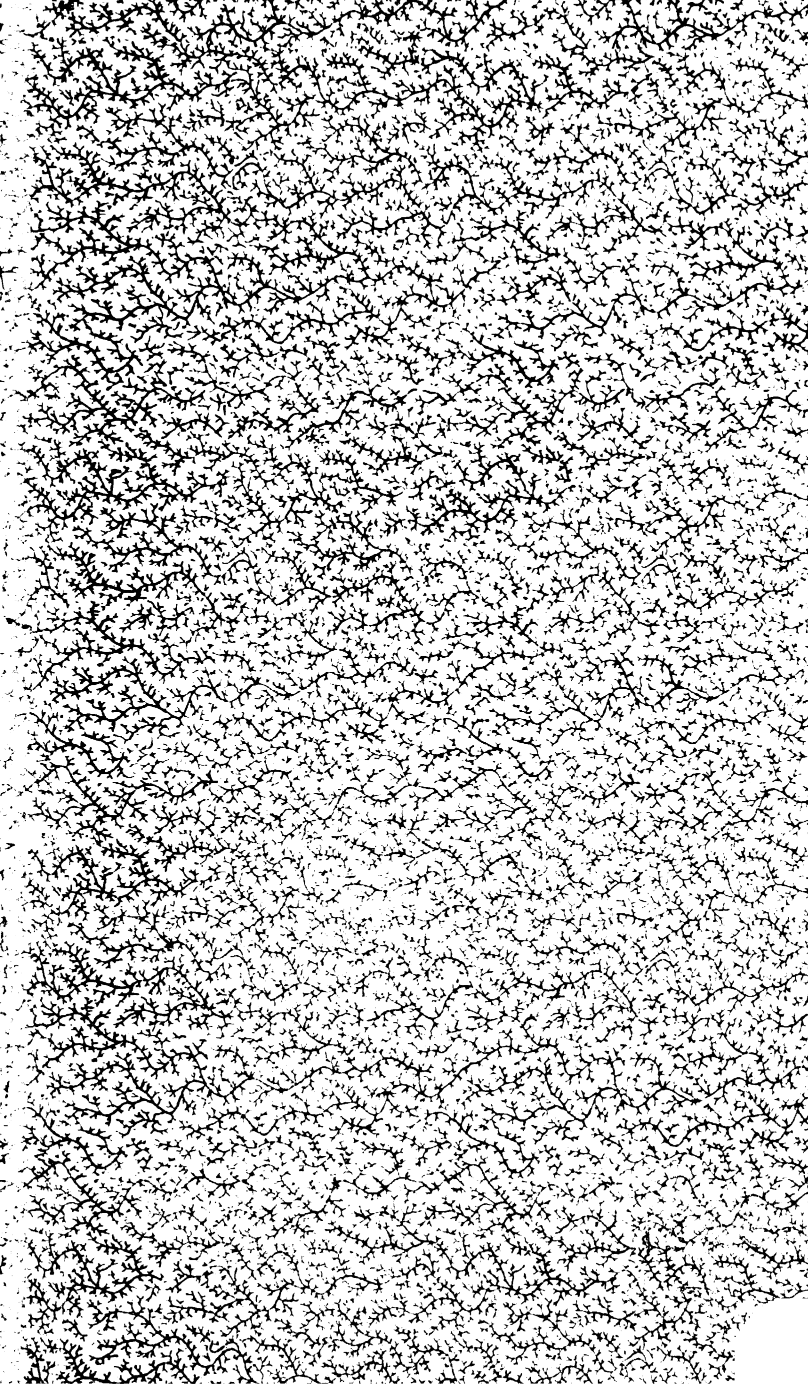

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARI CARMINA.

ACCEDIT

VERSIO LATINA.

ITERUM CURAVIT

CHR. GOTTL. HEYNE.

TOM. II.

LONDINI:

SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.

1823.

NEMEA.

NEMEA.

NEM. I.

CHROMIO ÆTNÆO,

CURRU.

RESPIRANTEM sacrum Alphei, inclitarum Syracusarum germen (colonia), o Ortygia, cubile (sedes) Dianæ, Deli soror! a te suaviloquus hymnus orditur dicere laudes procellipedum magnas equorum, Jovis Ætnæi beneficium. Quadriga vero

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ ά.

ΧΡΟΜΙΩ ΑΙΤΝΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ί.

ΑΜΠΝΕΥΜΑ σεμνὸν Ἀλφεοῦ,
Κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος, Ὀρτυγία,
Δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα· σέθεν ἁδυεπὴς
Ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
Αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,
Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.
Ἅρμα δ᾽ ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα

Θ', ἔργμασιν νικαφόροις
Ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.

Α. ά. Κ. ί.

Ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν
Κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
Ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
Πανδοξίας ἄκρον. μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
Ἔγειρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ,
Τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ· κατένευ-
σέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς

Ε. ά Κ. ή.

Σικελίαν πίειραν ὀρθώ-
σειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς·
Ὤπασε δὲ Κρονίων
Πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
Λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμ-

incitat Chromii Nemeaque, facinoribus victorialibus laudatorium componere carmen. — Initia autem jacta sunt a diis, illiusque viri divinis virtutibus. Est nimirum in victoria omnis gloriæ fastigium, magnorumque certaminum Musa meminisse amat. Excita nunc decus aliquod (hymnum) insulæ, quam Olympi rex Jupiter dedit Proserpinæ; annuitque ei cæsarie, ut — ipsa Siciliam divitem gubernaret eminentem fertilis soli opulentis civitatem fastigiis. Præbuit quoque Saturnius ei belli amantem ferrei populum equestrem, frequenter etiam Olympicarum foliis olearum aureis ornatum

Multa attigi ex ipsa re, non perperam jaculatus. — Adsto autem ad aulicas fores viri hospitalis præclara (victoriam ejus) canens: ubi mihi (tanquam ejus hospiti) placitum epulum adornatum est; crebro enim peregrinorum non expertes ædes ejus sunt. Habet vero vir bonus hoc, ut obtrectantibus aquam fumo (incendio) ferat contrariam. Artes quidem aliorum aliæ. Oportet autem recta via ambulantem anniti pro natura. — Juvat enim certamina robur, consilia mens: ut prospiciat eventum quis, ingenitum est, quibus quidem obtingit illud. Tua autem, o Agesidami fili, in

πιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
Χρυσέοις μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν
Καιρὸν, οὐ ψεύδει βαλών.

Σ. β'. Κ. ί.

Ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις
Ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
Ἔνθα μοι ἁρμόδιον
Δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
Οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
Ἐντί. λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσ-
λὸς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
Ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι.
Χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
Στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

Α. β. Κ. ί.

Πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
Βουλαῖσι δὲ φρὴν, ἐσσόμενον προϊδεῖν,
Συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ

Τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
Οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦ-
τον κατακρύψαις ἔχειν·
Ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦ-
σαι, φίλοις ἐξαρκέων.
Κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες

Ε. β'. Κ. η'.

Πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡ-
ρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως,
Ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν
Μεγάλαις, ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον·
Ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐ-
τίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
Παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ
Σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

Σ. γ'. Κ. ι'.

Ὡς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
Ἀλλὰ θεῶν βασίλεια

indole horumque et illorum usus sunt (tibi natura utrumque adest). Non amo magnas domi divitias absconditas habere; sed præsentibus et bene frui, et bene audire, amicis benefaciendo. In hoc enim conveniunt vota magna suscipientium virorum. — Ego vero in Hercule moror libenter, in summis (ejus) virtutum fastigiis, antiquam exordiens fabulam: quomodo, postquam ex visceribus matris serenam illico in lucem filius Jovis, partum evadens, gemello cum fratre prodiit, — ille quidem tum, non latens aurithronam Junonem, croceas fascias ingressus est; sed deorum regina irritata animo im-

misit dracones protinus; qui quidem apertis portis in thalami penetrale amplum irrepserunt, puerulis avidas malas circumplicare cupientes. Ille autem erectum extendit caput fecitque periculum primum pugnæ — duabus effugium-non-dantibus manibus suis geminos corripiens cervicibus serpentes. Strangulatis vero tempus animas efflavit e membris infandis. Intolerabile vero sane jaculum (terror) percussit mulieres, quotquot Alcmenæ ministrabant puerperæ. Etenim ipsa pedibus nuda prosiliens e strato, simul (cum aliis) propulsavit injuriam bestiarum. — Confestim autem Cadmeorum

Σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
Τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
Ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέ-
κνοισιν ὠκείας γνάθους
Ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες. ὁ δ' ὀρ-
θὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
Πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

A. γ'. K. ι.

Δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων
Μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
Ἀγχομένοις δὲ χρόνος
Ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
Ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος
Πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμή-
νας ἀρήγοισαι λέχει.
Καὶ γὰρ αὐτὰ, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρού-
σαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὁμῶς
Ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

E. γ'. K. η.

Ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-

κέοις σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον.
Ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων
Κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
Ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.
Τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει
Πάνθ' ὁμῶς· εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία
Κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

Σ. δ'. Κ. ι'.

Ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ
Τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
Λῆμά τε καὶ δύναμιν
Υἱοῦ. παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
Ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
Γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψί-
  στου προφάταν ἔξοχον,
Ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. ὁ δέ οἱ
Φράζε καὶ παντὶ στρατῷ,
Ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

Α. δ'. Κ. ι.

Ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανὼν,

proceres æreis cum armis accurrerunt crebri. Manu quoque Amphitruo vagina nudum vibrans ensem venit, acutis doloribus percussus. Nam domesticum (domestica calamitas) percellit omnes pariter, statim vero doloris-expers cor in lucto alieno. — Stetit vero in stuporem gravem jucundumque conjectus. Videbat enim excellentem animum fortitudinemque filii, et in contrarium versam ei Immortales nuntiantium narrationem effecerant. Vicinum evocavit Jovis altissimi prophetam eximium, veridicum Tiresiam, qui ei exposuit et omni turbæ, quibuscum conflictaturus esset casibus, — quot in terra interfecturus, quotque in mari bestias im-

manes, quemque etiam hominum cum iniqua insolentia incedentem; diram ei dixit eum illaturum mortem. Atque etiam, quando dii in campo Phlegræ cum Gigantibus pugna certaturi essent, telorum ictibus illius, conspicuam pulvere commixtum iri comam (eorum) — dixit, ipsum vero in pace per omne tempus fruiturum perpetua tranquillitate, laborum magnorum præmium consecutum eximium beatis in domibus, accepta florente Hebe uxore et, nuptiis celebratis, apud Jovem Saturnium augustam probaturum domum.

Ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας αἰδροδίκας,
Καί τινα σὺν πλαγίῳ
Ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα, τὸν ἐχθρότατον
Φᾶσέ νιν δώσειν μόρον.
Καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ-
γρας Γιγάντεσσιν μάχαν
Ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι-
παῖσι κείνου φαιδίμαν
Γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

E. δ'. K. ή.

Ἔνεπεν, αὐτὸν μὰν ἐν εἰρά-
νᾳ τὸν ἅπαντα κρόνον σχὲν ἀεὶ
Ἁσυχίαν, καμάτων
Μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον
Ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον
Θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν,
Καί, γάμον δαίσαντα, πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ
Σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ β'.

ΤΙΜΟΔΗΜΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

'Ογδοὰς ά.

ΟΘΕΝ περ καὶ Ὁμηρίδαι
'Ραπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
Ἄρχονται Διὸς ἐκ προοιμί-
 ου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
Καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων
Νικαφορίας δέδεκται πρῶ-
 τον, Νεμεαίου
'Εν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

NEM. II.

TIMODEMO ATHENIENSI,

PANCRATIASTÆ.

Unde quidem etiam Homeridæ contexta carmina ut plurimum poetæ auspicantur, procemio a Jove ducto, (inde) etiam hic vir initium ex sacris certaminibus victoriarum petiit primum, Nemeæi in multum-decantato Jovis luco.—

Oportet vero etiam, paterna siquidem in semita eum recta-ducens ævum magnis dedit ornamentum Athenis, frequenter Isthmicorum sollennium decerpere pulcerrimum florem, in Pythiisque vincere, Timonoi filium. Est quoque consentaneum, — montanis a Pleiadibus non procul Orionem incedere (h. e. victoriæ Nemeææ succedere Isthmicam et Pythicam). Atqui Salamis educare virum bellicosum apta. Apud Trojam Hector Ajacem expertus est (pugna): te vero o Timodeme, fortitudo pancratii laboriosa celebrem-facit. — Acharnæ autem antiquitus fortium virorum altrices. Quo-

O. β'.

Ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν
Εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθύπομπος
Αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκεν
Κόσμον Ἀθάναις,
Θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι
Κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυθί-
οισί τε νικᾷν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικὸς,

O. γ'.

Ὀρειᾶν γε Πελειάδων
Μὴ τηλόθεν Ὠρίωνα νεῖσθαι.
Καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι
Φῶτα μαχατὰν
Δυνατός. ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ
Αἴαντος ἄκουσεν. ὦ Τιμό-
δημε, σὲ δ' ἀλκὰ
Παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

O. δ'.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον

Εὐάνορες. ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτα-
τοι προλέγονται.
Παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασ-
σῷ, τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νί-
κας ἐκόμιξαν·
Ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

Ο. ί.

Ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς
Ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
Ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι,
Μάσσον' ἀριθμῷ,
Διὸς ἀγῶνι. Τὸν, ὦ πολῖται,
Κωμάξατε, Τιμοδήμῳ σὺν
Εὐκλέϊ νόστῳ·
Ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

ties vero in certaminibus Timodemidæ præstantissimi recensentur! Prope altum quidem Parnassum quatuor ex certaminibus victorias reportarunt; at a Corinthiis (Corinthiorum judicio) — in fortis Pelopis recessibus octo jam coronas consequuti sunt; septem autem Nemeæ; domi vero parta in Jovis certamine numero majora. Quem (Jovem), o cives, celebrate Timodemi in glorioso reditu, suavisonaque auspicamini voce.

NEM. III.

ARISTOCLIDÆ ÆGINETÆ,

PANCRATIASTÆ.

O VENERANDA Musa, mater nostra, supplex oro, ad hospitalem hoc sacro Nemeæo venias Doricam insulam Æginam. Aquam enim exspectant apud Asopiam (te) mellisonorum artifices hymnorum juvenes, tuæ vocis cupidi. Desiderat

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Σ. ά. Κ. ιγ'.

Ω ΠΟΤΝΙΑ Μοῖσα, μᾶτερ
Ἁμετέρα, λίσσομαι,
Τὰν πολυξέναν ἐν
Ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
Ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγι-
ναν. ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ
Μελιγαρύων τέκτονες
Κώμων νεανίαι, σέ-

θεν ὄπα μαιόμενοι.
Διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
Ἀεθλονικίας δὲ, μάλιστ' ἀοιδὰν
Φιλεῖ, στεφάνων ἀρετᾶν τε
Δεξιωτάταν ὀπαδόν.

Α. ά. Κ. ιγ'.

Τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε
Μήτιος ἁμᾶς ἄπο·
Αρχε δ' οὐρανῶ πο-
λυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
Δόκιμον ὕμνον. ἐγὼ δ' ἐκείνων
Τέ μιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινώσομαι.
Χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
Χώρας ἄγαλμα, Μυρμι-
δόνες ἵνα πρότεροι
Ὤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
Οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας
Ἑὰν ἐμίανε κατ' αἶσαν,
Ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς

autem res alia aliud; certaminum vero victoria maxime cantum amat coronarum virtutumque aptissimum comitem. — Cujus copiam deprome ex ingenio meo, caelireque coeli multinubis regi, (tu) filia (ejus), acceptum hymnum; ego vero ipsum cantui eorum lyræque tradam. Gratum vero habebit laborem (hunc hymnum meum) insulæ decus (Æginæ;) Myrmidones ubi prisci habitarunt: quorum antiquitus-celebrem gentem non dedecoribus Aristoclides pro sua contaminavit

parte, fractus in — pancratii cœtu. Laboriosarum autem plagarum levamen salubre in fertili Nemea pulcra victoria affert. Cum vero idem formosus, formæ consentanea patrans, ad virtutem supremam evectus sit filius Aristophanis: non ei jam ulterius invium mare, columnas ultra Herculis, trajicere facile est: — Heros deus quas posuit navigationis extremæ testes inclitas; postquam domuit belluas in pelago ingentes, proprioque consilio scrutatus est paludum fluenta,

E. ά. K. ιά.

Παγκρατυίο στόλῳ. κα-
  ματωδέων δὲ πλαγᾶν
Ἄκος ὑγιηρὸν ἐν
Βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ
Τὸ καλλίνικον φέρει.
Εἰ δ' ἐὼν καλὸς
Ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ
Ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
Παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐκέτι πρόσω
Ἀβάταν ἅλα κιόνων
Ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρὲς,

Σ. β'. K. ιγ'.

Ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκεν
Ναυτιλίας ἐσχάτας
Μάρτυρας κλυτὰς, δά-
  μασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει
Ὑπερόχως· ἰδίᾳ τ' ἐρεύνα-
  σε τεναγέων ῥοάς· ὅπα πόμπιμον,

Κατέβαινε· νόστου τέλος
Καὶ γᾶν φράδασσε. Θυμὲ,
Τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
Ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβῃ;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν
Φέρειν. ἕπεται δὲ λόγῳ δί-
κας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

Α. β'. Κ. ιγ'.

Οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες
Ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
Οἴκοθεν μάτευε.
Ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
Γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖ-
σι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ,
Ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών.
Ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλεν,
Μόνος ἄνευ στρατιᾶς·
Καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
Ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυ-

quousque reditus terminus patet, processit, terramque notam fecit. Anime, quodnam ad peregrinum promontorium meam navigationem deflectis? Æaco te jubeo generique ejus Musam afferre. Adest vero carmini æquitatis flos (æquitas): (quod jubet) bonos laudare; — Neque alienarum laudum studium quemquam adferre fas est. Domestica quære. Commodum autem decus accepisti (habes) ad dulce aliquid canendum. Nam antiquis (antiquitus jam) virtutibus gavisus est Peleus rex, eximiam hastam quum resecuisset; qui et Iolcum expugnavit solus sine exercitu, et marina Thetide potitus est magno cum labore. Laomedontem autem præ-

potens Telamon, Iolao latus tegens, prostravit; — et quondam æreo-arcu-insignium Amazonum ad exercitum secutus est eum, neque ipsi unquam timor virorum-domitor exstinxit fortitudinem animi. Congenita autem quisque virtute multum excellit; qui vero e disciplina accepit, obscurus vir, alias alia spirans (moliens), nunquam firmo incedit pede, et sexcenta præclara facinora imbecilli mente degustat (affectat). — Flavus autem Achilles partim quamdiu mansit Philyræ in ædibus, puer adhuc, ludebat (ludendo tractabat) magnas res, manibus crebro brevi-ferro-munitum jaculum vibrans;

σθενὴς Τελαμὼν, Ἰόλᾳ πα-
ραστάτας ἐὼν, ἔπερσεν·

E. β'. K. ια'.

Καί ποτε χαλκοτόξων
Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν
Ἕπετό οἱ· οὐδέ μίν
Ποτε φόβος ἀνδροδάμας
Ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν.
Συγγενεῖ δέ τις
Εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει.
Ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ,
Ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὔποτ' ἀτρεκέϊ
Κατέβα ποδὶ, μυριᾶν
Δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Σ. γ'. K. ιγ'.

Ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς, τὰ μὲν, μέ-
νων Φιλύρας ἐν δόμοις,
Παῖς ἐὼν ἄθυρεν
Μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ

Βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων,
Ἶσος ἀνέμοις, μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόνον·
Κάπρους τ' ἔναιρε· σώμα-
τα δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
Ἑξέτης τὸ πρῶτον. ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν
Χρόνον τὸν ἐθάμβεεν Ἄρτε-
μίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα,

Α. γ'. Κ. ιγ'.

Κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυ-
νῶν δολίων θ' ἑρκέων·
Ποσσὶ γὰρ κράτεσκεν.
Λεγόμενον δὲ τοῦτο πρότερον
Ἔπος ἔχω. βαθυμῆτα Χείρων
Τράφε λιθίνῳ τ' Ἰάσον' ἔνδον τέγει,
Καὶ ἔπειτά γ' Ἀσκληπιόν·
Τὸν φαρμάκων δίδαξεν
Μαλακόχειρα νομόν.

ventisque par; pugna leonibus feris moliebatur cædem, aprosque conficiebat; corporaque ad Saturnium Centaurum palpitantia portabat, sexennis primum; (partim) vero toto deinceps tempore eum obstupescebat Dianaque et animosa Minerva — interficientem cervos sine canibus dolosisque septis. Pedibus enim valebat. Narrationem vero hanc teneo priscam. Prudens Chiron educavit saxeo Jasonem in tecto, et postea ibi Æsculapium, quem medicamentorum docuit molli manu applicandorum rationem. Despondit postea

(Peleo) brachiis-venustam Nerei filiam, sobolemque ejus præstantissimam (Achillem) educavit, convenientibus præceptis totum ejus animum imbuens: — ut marinis ventorum impulsibus deductus ad Trojam hastifremum tumultum Lyciorumque sustineret et Phrygum Dardaniorumque, et cum hastigeris congressus Æthiopibus manus præcordiis infigeret, ut ne illorum rex, Heleni patruelis, animosus Memnon domum iterum rediret. — Inde procul effulgens exstitit lumen Æacidarum, o Jupiter. Tuus enim sanguis

Νύμφευσε δ' αὖθις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα· γόνον τέ οἱ φέρ-
τατον ἀτίταλλεν ἐν ἀρμέ-
νοισι πάντα θυμὸν αὔξων.

Ε. γ'. Κ. ιά.

Ὄφρα, θαλασσίαις ἀ-
νέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς
Ὑπὸ Τροΐαν, δορί-
κτυπον ἀλαλὰν Λυκίων
Τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ
Ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι, χεῖρας ἐν φρεσὶ πά-
ξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
Πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς
Ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

Σ. δ'. Κ. ιγ'.

Τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος
Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,

Ζεῦ· τεὸν γὰρ αἷμα·
Σέο δ' ἀγὼν, τὸν ὕμνος ἔβαλεν,
'Οπὶ νέων ἐπιχώριον χάρ-
μα κελαδέων. βοᾶ δὲ νικαφόρῳ
Σὺν 'Αριστοκλείδᾳ πρέπει·
Ὅς τάνδε νᾶσον εὐκλέ-
ϊ προσέθηκε λόγῳ
Καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. 'Εν δὲ πείρᾳ
Τέλος διαφαίνεται, ὧν τις
'Εξοχώτερος γένηται,

Α. δ'. Κ. ιγ'.

'Εν παισὶ νέοισι, παῖς· ἐν
Δ' ἀνδράσιν, ἀνήρ· τρίτον
'Εν παλαιτέροισι·
Μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν
Βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσ-
σαρας ἀρετὰς ὁ μακρὸς αἰὼν, φρονεῖν
Δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.

(sunt). Tuum vero etiam certamen (est), quod hymnus (hic) attigit voce juvenum, domesticam victoriam celebrans. Cantus vero victorem Aristoclidem ornat; qui hancce insulam celebri admovit famæ præclarisque poëtarum curis sacrum Pythii Thearium. Experiundo vero conspicitur (quo in certaminum genere) quisque excellentior fuerit: — inter pueros juvenculos puer, inter viros vir; tertia inter provectiores pars (ætas) est, qualem quodlibet assequimur mortale genus (nos hominum quisque). Suas vero etiam

quarto loco virtutes affert senectus, prudenterque tractare jubet id quod in manibus est. A quibus non abest (Aristoclides). Salve amice. Ego hocce tibi mitto mixtum mel candido cum lacte, admixtusque ros temperat potum cantabilem ad Æolicos flatus tibiarum, — sero licet. Est autem aquila velox inter volucres, quæ corripit statim e longinquo insequuta cruentam prædam pedibus. Clamosi contra graculi humilia depascunt. Tibi quidem, pulcrithrona Clio volente, victoris animi (virtutis) causa a Nemea Epidauroque Megarisque affulget decus.

Τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε
Φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
Πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
Σὺν γάλακτι, (κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφ-
  έπει πόμ' ἀοίδιμον) Αἰο-
  λῖσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

E. δ'. K. ιά.

'Οψέ περ. ἔστι δ' αἰε-
  τὸς ὠκὺς ἐν πετανοῖς,
"Ος ἔλαβεν αἶψα, τη-
  λόθε μεταμαιόμενος,
Δαφοινὸν ἄγραν ποσίν·
Κραγέται δὲ κο-
  λοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
Τίν γε μὲν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοί-
  σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
Νεμέας, 'Επιδαυρόθεν
Τ' ἄπο καὶ Μεγάρων, δέδορκεν φάος.

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ δ'.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Διαίρεσις ά. Κ. ιγ'.

ΑΡΙΣΤΟΣ εὐφροσύνα
Πόνων κεκριμένων
'Ιατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαὶ
Θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον
Γε μαλθακὰ τεύχει
Γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρ-
μιγγι συνάορος.

NEM. IV.

TIMASARCHO ÆGINETÆ,

LUCTATORI.

Optimus lætitia laborum finitorum medicus (medela, recreatio); et sapientes Musarum filiæ Odæ blandiorem reddunt eam aggressæ (eos canere). Neque calida aqua tantum mollia facit membra, quantum laus citharæ comes. Carmen

factis diuturnius vivit, quod Charitibus (Musis) propitiis lingua e mente protulerit alta. — Quale mihi consecrare Saturnioque Jovi et Nemeæ Timasarchique luctæ hymni procœmium (utinam) contingat! Accipiat autem (benevole) Æacidarum bene-munita sedes, justitiæ hospitibus-opitulantis commune lumen (decus). Si vero adhuc vegeto Timocritus sole tuus pater foveretur: varie (variatis sonis) citharam pulsans, sæpe, ad hoc carmen conversus, hymnum cantaturus fuisset victorialem. — Cleonæo ex certamine monile (seriem) coronarum deducentem insignium et splen-

Ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώ-
τερον βιοτεύει,
Ὅ, τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
Γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

Δ. β'. Κ. ιγ'.

Τό μοι, θέμεν Κρονίδᾳ
Τε Διῒ καὶ Νεμέᾳ
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
Ὕμνου προκώμιον, εἴη.
Δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν
Ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ
Ξεναρκέϊ κοινὸν
Φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τι-
μόκριτος ἁλίῳ
Σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποι-
κίλον κιθαρίζων
Θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθεὶς,
Ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

Δ. γ'. Κ. ιγ'.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶ-

νος ὅρμον στεφάνων
Πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
Εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν,
Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις·
Οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀ-
γλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες
Ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοι-
σι γὰρ φίλος ἐλθὼν
Ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

Δ. δ'. Κ. ιγ'.

Ξὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν
Καρτερὸς Τελαμὼν
Πόρθησε καὶ Μέροπας
Καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν
Ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
Οὐ, τετραορίας γε πρὶν

didis ab Athenis Thebisque septiportibus; quandoquidem Amphitruonis celebrem apud tumulum Cadmei illum haud inviti floribus coronarunt propter Æginam. Ad amicos enim amicus profectus in hospitalem urbem descendit, Herculis beatam ad aulam, — cum quo olim Trojam robustus Telamon vastavit et Meropes et magnum bellatorem horrendum Alcyonea; non tamen priusquam quadrigas duodecim heroesque insistentes equorum-domitores bis totidem saxo (is)

peremerat. Inexpertus-belli esse videatur, rem hanc qui non assequatur animo: siquidem patrantem pati etiam aliquid convenit. — Prolixa autem eloqui prohibet me lex horæque properantes: cupiditate tamen trahor animo, in novilunio (sollenni) attingere (ista). Verumtamen, etsi medium te tenet altum maris æquor (mens), resiste insidiis. Multum videbimur adversariis superiores in luce incedere; invide autem alius quis intuens, consilium inane in tenebris volvit

Δυώδεκα πέτρῳ.
Ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας
Ἱπποδάμους ἕλεν
Δὶς τόσους. ἀπειρομάχας
Ἐών κε φανείη,
Λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. ἐπεὶ
Ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

Δ. ί. Κ. ιγ'.

Τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν
Ἐρύκει με τεθμὸς
Ὧραί τ' ἐπειγόμεναι·
Ἴϋγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ
Νουμηνίᾳ θιγέμεν.
Ἔμπα, καί περ ἔχει βαθεῖ-
  α ποντιὰς ἅλμα
Μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλί-
  ᾳ· σφόδρα δόξομεν
Δαΐων ὑπέρτεροι ἐν
Φάει καταβαίνειν·

Φθονερὰ δ᾽ ἄλλος ἀνὴρ βλέπων,
Γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

Δ. ζ΄. Κ. ιγ΄.

Χαμαὶ πετοῖσαν. ἐμοὶ
Δ᾽ ὁποίαν ἀρετὰν
Ἔδωκε Πότμος ἄναξ,
Εὖ οἶδ᾽, ὅτι χρόνος ἕρπων
Πεπρωμέναν τελέσει.
Ἐξύφαινε γλυκεῖα καὶ
Τόδ᾽ αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέ-
λος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔν-
θα Τεῦκρος ἀπάρχει
Ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν·

Δ. η΄. Κ. ιγ΄.

Ἐν δ᾽ Εὐξείνῳ πελάγει
Φαεννὰν Ἀχιλεὺς

— irrite in terram cadens. Mihi vero quam virtutem dedit Fortuna regina, bene scio tempus insequens esse, quoad per fatum licebit, servaturum. Contexe, o dulcis, etiam hoc statim, cithara, Lydiam ad harmoniam carmen gratum Œnonæque et Cypro, ubi Teucer regnat Telamoniades; sed Ajax Salaminem tenet patriam; — inque mari Euxino splendidam Achilles insulam; Thetisque dominatur Phthiæ. Neo-

ptolemusque in Epiro late protenta, boves-pascentes ubi montes eximii positi sunt, a Dodona incipientes, ad mare Ionium. Pelii autem ad radices, in-servitutem-redactam Iolcum hostili manu aggressus Peleus tradidit Hæmonibus, —Hippolytæ, Acasti uxoris, dolosis artibus illaqueatus. Dædali autem gladio machinatus est ei mortem per insidias Peliæ filius (Acastus): depulit tamen et a Jove constitutum fatum ad eventum perduxit Chiron. Ignem vero ille

Νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ,
Βουβόται τόθι πρῶνες ἔξ-
οχοι κατάκεινται
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς
Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λα-
τρίαν Ἰαωλκὸν,
Πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν,
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν,

Δ. ϑ'. Κ. ιγ'.

Δάμαρτος Ἱππολύτας
Ἀκάστου δολίαις
Τέχναισι χρησάμενος.
Τᾷ Δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ
Φίτευέν οἱ θάνατον
Ἐκ λόχου Πελίαο παῖς.
Ἄλαλκε δὲ Χείρων,

Καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πε-
  πρωμένον ἔκφερεν.
Πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυ-
  μαχᾶν τε λεόντων
Ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμὰν
Τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων,

Δ. Ι. Κ. ιγ΄.

Ἔγαμεν ὑψιθρόνων
Μίαν Νηρεΐδων·
Εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
Τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες
Πόντου τ' ἐφεζόμενοι
Δῶρα καὶ κράτος ἐξέφα-
  ναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ πε-
  ρατόν. ἀπότρεπε
Αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρ-
  σον ἔντεα ναός.
Ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ

mnia-vincentem, ferocium que leonum ungues acutissimos,

aciemque horrendorum cum sustinuisset dentium, — duxit

uxorem altithronarum unam Nereidum; viditque rotundam

edem, cui cœli reges marisque insidentes dona opesque ex

ibuerunt ad posteritatem ipsi (duraturas). Ultra Gades,

ccasum versus procedi nequit. Converte rursus Europam

d terram armamenta navis: difficile enim mihi est laudes

Æacidarum omnes percurrere. — Theandridis autem membra-roborantium certaminum Olympiæ, in Isthmo, Nemeæque præco promtus venire susceperam, ubi (laborem) experti domum inclitos-fructus-ferentibus non redierunt sine coronis. Tribum illam audimus, Timasarche, tuam victorialium carminum antistitem esse. Si vero sane avunculo etiam Callicli jubes me — columnam ponere Pario marmore candidiorem: aurum (enim) excoctum fulgore splendet summo, hymnus-

Παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Δ. ιά. Κ. ιγ'.

Θεανδρίδαισι δ' ἀε-
ξιγυίων ἀέθλων
Κάρυξ ἕτοιμος ἔβαν
Ὀλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ
Νεμέᾳ τε συνθέμενος·
Ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, οἴ-
καδε κλυτοκάρπων
Οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων. πά-
τραν νὶν ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινι-
κίοισιν ἀοιδαῖς
Πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
Μάτρωί μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

Δ. ιβ'. Κ. ιγ'.

Στάλαν θέμεν, Παρίου
Λίθου λευκοτέραν·
Ὁ χρυσὸς ἑψόμενος

Αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας·
Ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
Ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰ-
σοδαίμονα τεύχει
Φῶτα· κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι
Ναιετάων ἐμὰν
Γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆ-
τιν, Ὀρσοτριαίνα
Ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
Θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·

Δ. ιγ΄. Κ. ιγ΄.

Τὸν Εὐφάνης ἐθέλων
Γεραιὸς προπάτωρ
Ὁ σὸς ἀείσατο, παῖ.
Ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι.
Τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις τύχῃ,
Ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξ-
οχώτατα φάσθαι.
Οἷον αἰνέων κε Μελησί-
αν ἔριδα στρέφοι.

que praeclare gestarum rerum regibus sorte-æqualem facit virum: ille circa Acherontem habitans meam linguam habeto vocalem, (ibi,) tridentem-quatientis ubi in certamine gravistrepi (Neptuni) floruit Corinthiaco apio. — Quem Euphanes lubens senex avus tuus cecinit, o juvenis. Aliis æquales sunt alii. Qua vero in re quis ipse successum habuerit, eam videtur quisque potissimum celebrare posse. Quantopere (aliquis) laudans Melesiam contentionem (aliis) ex-

citet, verba texens! invictus in certamine superat; mollia quidem meditans bonis, asper vero inimicis animadversor.

Ῥήματα πλέκων, ἀπάλαι-
　στος ἐν λόγῳ ἕλκει·
Μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
Τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ έ.

ΠΥΘΕΑ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ ΕΝ ΠΑΙΣΙ.

Σ. ά. Κ. ιά.

ΟΥΚ ἀνδριαντοποιός εἰ-
μ', ὥστ' ἐλινύσσοντά μ' ἐργάζε-
σθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
Ἑσταότ'. ἀλλ' ἐπὶ πάσας
Ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ' ἀοιδά,
Στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλ-
λοισ' ὅτι Λάμπωνος υἱὸς
Πυθέας εὐρυσθενὴς

NEM. V.

PYTHEÆ ÆGINETÆ,

FILIO LAMPONIS.

PANCRATIASTÆ.

Non statuarius sum, ut non-loco-moventia-se fabricer simulacra in eadem basi permanentia. Sed omni navi oneraria et cymba (magna et parva) proficiscere ab Ægina, (o carmen) nuntians, quod Lamponis filius Pytheas robustus

victor reportarit in Nemeis pancratii coronam. Nondum gena ei protulit tenerum, matrem fructus, florem; — ex Saturno tamen Joveque heroes bellicosos prognatos et ab aureis Nereidibus, Æacidas, decoravit, metropolinque, amantem hospitum terram; quæ olim ut et viris valeret et navibus inclita fieret, supplicarunt, ad aram patris Hellenii stantes, tetenderuntque ad æthera manus simul, Endeidis celebres filii, (Telamon et Peleus) et robus Phoci regis, (Phocus) — deæ filius, quem Psamathea peperit in littore maris. Vereor

Νικῇ Νεμείοις παγκρατίου στέφανον.
Οὔπω γένυς φαίνεν τέρειναν
Ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

A. ά. K. ιά.

Ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥ-
ρωας αἰχματὰς φυτευθέντας
Καὶ ἀπὸ χρυσέων Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρεν,
Ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
Τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυ-
σὶ κλυτὰν θέσσαντο, πὰρ βω-
μὸν πατέρος Ἑλλανίου
Στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ
Καὶ βία Φώκου κρέοντος,

E. ά. K. ιά.

Ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια
Τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
Αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκᾳ τε

Μὴ κεκινδυνευμένον·
Πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον,
Καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
Δαίμων ἀπ' οἰνώσαις ἔλασεν. στάσομαι.
Οὔ τοι ἅπασα κερδίων
Φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής.
Καὶ τὸ σιγᾶν, πολλάκις ἐστὶ σοφώ-
τατον ἀνθρώπων νοῆσαι.

Σ. β'. Κ. ιά.

Εἰ δ' ὄλβον ἢ χερῶν βίαν
Ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι
Πόλεμον δεδόκηται, μακρά μοι
Αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκά-
πτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὰν ὁρμάν.
Καὶ πέραν πόντοιο πάλλον-
τ' αἰετοί. πρόφρων δὲ κἀκεί-
νοις ἄειδεν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός· ἐν δὲ μέσαις
Φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον

rem magnam eloqui, justeque non perpetratam: quomodo scilicet reliquerint celebrem insulam, et quis viros fortes deus ultus abegerit. Subsistam. Non enim utile est, faciem ostendere omnem veritatem (etsi) certam; et tacere sæpe est sapientissimum inter homines cogitatu. — Si vero opes aut manuum robur aut ferreum laudare bellum visum fuerit, etsi longos mihi inde saltus fodiat aliquis, tamen habeo genuum agilem impetum. Etiam trans mare volant aquilæ. Propitius vero etiam illis cecinit in Pelio monte Musarum pulcerrimus chorus, interque medias citharam Apollo septi-

sonam aureo plectro pulsans præcinebat omnis generis modos. — Illæ vero primum quidem cecinerunt, a Jove exorsæ, venerandam Thetin Peleumque; quomodoque ipsum tenera Cretheis Hippolyta dolo irretire voluerit, uxor Magnetum regem cum persuadendo induxisset maritum variis commentis: mendacem nimirum fictum concinnavit sermonem, quasi quidem conjugales tentasset ille in toro Acasti — amores. Sed contrarium erat. Sæpe enim illum toto animo inique-hortata oraverat; hujus vero iram concitabant nefaria verba, rectaque recusavit feminam, hospitalis patris (Jovis)

Χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων,

A. β'. K. ιά.

Ἀγεῖτο παντοίων νόμων.
Αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν
Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν,
Πηλέα θ'. ὥς τέ νιν ἁβρὰ
Κρηθεῖς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
Ἤθελε, ξυνᾶνα Μαγνή-
των σκοπὸν πείσαισ' ἀκοίταν
Ποικίλοις βουλεύμασι·
Ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
Ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα
Κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου

E. β'. K. ιά.

Εὐνᾶς. τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν.
Πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
Παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δέ τ' ὀργὰν
Κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι.
Εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν,

Ξεινίου πατρὸς χόλον
Δείσαις. ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ
'Ορσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς, ὥς τ' ἐν τάχει
Ποντίαν χρυσαλακάτων τινὰ Νη-
ρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,

Σ. γ'. Κ. ιά.

Γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί-
σαις· ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
Θαμὰ νίσσεται 'Ισθμὸν Δωρίαν·
Ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι
Σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
Καὶ σθένει γυίων ἐρίζον-
τι θρασεῖ. Πότμος δὲ κρίνει
Συγγενὴς ἔργων περὶ
Πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ, θεᾶς, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνὼν,
Ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

iram veritus. Bene vero observavit annuitque ipsi nimbifer ex cœlo Jupiter, immortalium rex, ut confestim marinarum colum-auream-gestantium aliquam Nereidum ei pararet conjugem—affini (futuro) Neptuno persuadens; qui ab Ægis ad inclitam sæpe proficiscitur Isthmum Doricam: ubi eum hilares (juvenum) turmæ inter fistulæ cantum deum excipiunt, et robore membrorum certant audaci. Fortuna autem judicat congenita de factis omnibus. Tu itaque, o Euthymenes, deæ Victoriæ in sinu recubans, in Æginæ honorem

varios consequutus es hymnos (victorias). — Atqui subsequens te etiam nunc tuus ex-sorore-nepos decorat consanguineam gentem Pytheas. Nemea quidem opportuna fuit ipsi (auspicata ad victoriam), mensisque patrius, quem amat Apollo; æquales vero adventantes domique superavit Nisique ad convalle-cinctum tumulum. Gaudeo autem, quod præclaris factis concertat tota civitas. Scito: dulce utique laborum præmium Menandri per fortunam — reportasti. Oportet autem ab Athenis artificem athletis adesse. Si vero ad Themistium laudandum accedis, ne exhorrescas. Ede vocem, velaque extende ad jugum usque mali; pugilemque

A. γ΄. K. ιά.

Ἤτοι μεταΐξαντα καὶ
Νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κεί-
νου ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέας.
Ἁ Νεμέα μὲν ἄρηρεν,
Μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλλων.
Ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι
Τε κράτει Νίσου τ' ἐν εὐαγ-
κεῖ λόφῳ. χαίρω δ', ὅτι
Ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
Ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου
Σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν

E. γ΄. K. ιά.

Ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν
Τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν.
Εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις, ὥστ' ἀείδειν,
Μηκέτι ῥίγει. δίδου
Φωνὰν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον
Πρὸς ζυγὸν καρχασίου,

Πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγξαι ἑ-
λεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν
Νικῶντ' ἀρετάν· προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
Ἄνθεα ποιάεντα φέρειν στεφανώ-
ματα, σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν.

---

eum et pancratii dicito adeptum esse in Epidauro duplex vincendo decus, et ad vestibulum Æaci flores virentes tulisse coronas, beneficio flavarum Charitum.

NEM. VI.

ALCIMIDÆ ÆGINETÆ,

INTER PUEROS LUCTATORI.

UNUM idemque hominum deorumque genus, ex unaque spiramus matre utrique: dirimit vero (utrumque) prorsus diversa vis, ita ut illud quidem nihil sit; æreum vero firma semper sedes manet cœlum. Verum aliquo modosimiles su-

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΑΛΚΙΜΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΙΔΙ, ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Σ. ά. Κ. ιγ'.

ΕΝ ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ
Μιᾶς δὲ πνέομεν
Ματρὸς ἀμφότεροι.
Διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα
Δύναμις. ὡς τὸ μὲν οὐδὲν,
Ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἕδος
Μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν
Ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἤ-
τοι φύσιν, ἀθανάτοις·

Καί περ ἐφαμερίαν
Οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ
Νύκτας ἄμμε πότμος ἄν-
τιν᾽ ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Α. ά. Κ. ιγ΄.

Τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας
Τὸ συγγενὲς ἰδεῖν.
Ἄγχι καρποφόροις
Ἀρούραισιν, αἵ τ᾽ ἀμειβόμεναι
Τόκα μὲν ὦν βίον ἄνδρεσ-
σιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
Τόκα δ᾽ αὖτ᾽ ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔ-
μαρψαν, ἦλθέ τοι Νεμέας
Ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
Παῖς ἐναγώνιος, ὅς,
Ταύταν μεθέπων Διόθεν
Αἶσαν, νῦν πέφαντ᾽ οὐκ ἄ-
μοιρος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

Ε. ά. Κ. ιά.

Ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαν-

mus tamen tum excelsa mente tum corpore immortalibus: tametsi nescientes, cum per noctem, tum interdiu quamnam nos fatum jusserit currere ad metam. — Indiciis autem certis Alcimidas et nunc exhibet cognationem conspiciendam similem frugiferis arvis, quæ alternantia aliquando quidem victum hominibus annuum e campis dare, aliquando vero rursus quiescentia recipere solent. Rediit utique Nemeæ ex amabilibus certaminibus puer certator, qui, hanc consectans a-Jove-datam sortem, nunc apparuit non infaustus lucta venator — vestigiis Praxidamantis suum pedem

insigens avi-paterni eodem-sanguine-orti. Ille enim, Olympicus victor, in Æacidarum honorem ramis primum ab Alpheo, et quinquies in Isthmo coronatus, Nemeæ vero ter, sustulit oblivionem Soclidæ, qui natu maximus Agesimachi filiorum fuit; — dum tres illi, qui quidem certamina experti fuerant, præmia-reportantes ad fastigium gloriæ pervenerunt. Per dei autem favorem aliam nullam domum insignem fecit pugilatus plurium reportatricem coronarum in recessu Græciæ universæ. Spero me magna locutum collimaturum

τος ἑὸν πόδα νέμων
Πατροπάτορος ὁμαιμίου.
Κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνι-
κος ἐὼν, Αἰακίδαις
Ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ,
Καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ
Στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ τρὶς,
Ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα,
Ὃς ὑπέρτατος Ἀγησιμάχω
Υἱέων γένετο.

Σ. β'. Κ. ιγ'.

Ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι
Πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
Ἦλθον, οἵ τε πόνων
Ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
Ἕτερον οὔ τινα οἶκον
Ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
Ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁ-
πάσας. ἔλπομαι μέγα εἰ-

πῶν τύχεν ἄντα σκοποῦ.
Ὡτ' ἀπὸ τόξου ἱεῖ-
σ' εὐθὺν ἐπὶ τοῦτον ἄγε,
Μοῖσ', οὖρον ἐπέων εὐ-
κλέα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων

Α β'. Κ. ιγ'.

Ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι τὰ καλά
Σφιν ἔργ' ἐκόμισαν.
Βασσίδαισιν ἅτ' οὐ
Σπανίζει· παλαίφατος γενεὰ,
Ἴδια ναυστολέοντες
Ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
Δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον, ἀγε-
ρώχων ἐργμάτων ἕνεκεν.
Καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ,
Χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς
Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ
Ταύτας αἷμα πάτρας χρυσα-
λακάτω ποτὲ Καλλίας ἁδὼν

ad scopum, ita ab arcu ejaculantem. Recta ad hanc (Alcimidæ domum) dirige, Musa, ventum secundum carminum laude-gravem. Defunctis quidem viris, — poëtæ et scriptores præclara ipsorum facinora jam extulerunt. Quæ quidem inter Bassidas non sunt rara; antiqua gens, sua præbentes encomia, Pieridum cultoribus qui possunt suppeditare multiplicem hymnum excelsa propter facinora. Etenim in præclara, manibus cestu illigatis, Pythone vicit quondam ex hac familia sanguis (soboles) aure-

um-sceptrum-gestantis Callias acceptus — stirpi Latonæ; apud Castaliamque in Charitum sub vesperem choro refulsit: marisque pons invicti (Isthmus) in Amphictyonum tauricida trieteride honoravit (eum) Neptunio in delubro; herbaque ipsum aliquando leonis (Nemeis) victorem coronavit umbrosis Phliuntis sub antiquis montibus.—Lati undique eloquentibus sunt aditus ad insulam celebrem hanc exornandam; quandoquidem ipsis Æacidæ dederunt eximiam (hanc) felicitatem

E. β'. K. ιά.

Ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κα-
σταλίᾳ τε Χαρίτων
Ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
Πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαν-
τος ἐν Ἀμφικτυόνων
Ταυροφόνῳ τριετηρίδι
Τίμασε Ποσειδά-
νιον ἀν' τέμενος· βοτάνα τέ νιν
Ποθ' ἁ λέοντος νικάσαν-
τ' ἔρεψ' ἀσκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠ-
γυγίοις ὄρεσιν.

Σ. γ'. K. ιγ'.

Πλατεῖαι πάντοθεν λογίοι-
σιν ἐντὶ πρόσοδοι
Νᾶσον εὐκλέα τάν-
δε κοσμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
Ἔπορον ἔξοχον αἶσαν,

᾽Αρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
Πέταται δ᾽ ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θα-
λάσσας τηλόθεν ὄνυμ᾽ αὐ-
τῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας,
Μέμνονος οὐκ ἀπονο-
στάσαντος, ἐπᾶλτο. βαρὺ
Δέ σφι νεῖκος ἔμπεσ᾽, ᾽Αχιλ-
λεὺς χαμαὶ καββαὶς ἀφ᾽ ἁρμάτων

Α. γ΄. Κ. ιγ΄.

Φαεννᾶς υἱὸν εὖτ᾽ ἐνάρι-
ξεν ᾽Αόος αἰχμᾷ
Ἔγχεος ζακότοι-
ο. καὶ τάνδε μὲν παλαιότεροι
Ὁδὸν ἁμαξιτὸν εὗρον.
Ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.
Τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον
Αἰεὶ κυμάτων λέγεται
Παντὶ μάλιστα δονεῖν
Θυμόν. ἑκόντι δ᾽ ἐγὼ

virtutes edentes magnas. Volitat autem supraque terram et per mare procul nomen ipsorum; etiam ad Æthiopes, Memnone non reverso, processit: quibus grave supervenit certamen, Achilles in terram descendens de curru,—illustris filium dum interfecit Auroræ cuspide hastæ furentis. Et hanc quidem antiquiores viam latam (laudum) invenerunt, quos sequor, et ipse huic (laudandi) studio intentus. Qui vero circa carinam navis volvuntur fluctus, ii semper dicuntur cuique maxime perturba-

re animum. Sed voluntario ego dorso subiens geminum onus, præco adveni quintum supra viginti hoc celebrans — decus e certaminibus, quæ vocant sacra; quod Alcimidas peperit inclito generi. Duo quidem Saturnii apud delubrum tibi, o puer, tibique, Timida, eripuit sors temeraria flores Olympici certaminis. Delphini vero velocitate in mari similem dixerim Melesiam manuumque et roboris aurigam (moderatorem).

Νώτῳ μεθέπων δίδυμον
Ἄχθος, ἄγγελος ἔβαν, πέμ-
πτον ἐπ᾽ εἴκοσι τοῦτο γαρύων

Ε. γ΄. Κ. ιά.

Εἶχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς
Ἐνέποισιν ἱεροὺς,
Ἀλκιμίδας τό γ᾽ ἐπάρκεσε
Κλειτᾷ γενεᾷ. δύο μὲν
Κρονίου πὰρ τεμένει,
Παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε Τιμίδαν
Κλᾶρος προπετὴς ἄν-
θε᾽ Ὀλυμπιάδος. δελφῖνί κεν
Τάχος δι᾽ ἅλμας ἴσον εἴποι-
μι Μελησίαν, χερῶν τε καὶ ἰ-
σχύος ἀνίοχον.

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ ζ'.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΙΔΙ, ΠΕΝΤΑΘΛΩ.

Σ. ά. Κ. ιβ'.

ΕΛΕΙΘΥΙΑ, πάρεδρος Μοιρᾶν βαθυφρόνων,
Παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον,
Ἥρας, γενέτειρα τέκνων· ἄνευ σέθεν
Οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
Τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν
Ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
Ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
Εἴργει δὲ πότμῳ ζυγὸν
Ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν

NEM. VII.

SOGENI ÆGINETÆ,

INTER PUEROS QUINQUERTIO VICTORI.

O Lucina, assidens Parcis prudentibus, filia præpotentis, audi, Junonis, genitrix liberorum. Absque te non lucem, non nigram contuiti noctem, tuam sororem sortiti fuissemus pulcrimembrem juventutem. Spiramus autem non omnes pari conditione; sed disjungit fati jugum alium alio. Tuo

vero auspicio etiam filius Thearionis virtute judicatus nobilis cantator Sogenes inter quinquertiones. — Nam urbem cantus-studiosam inhabitat hasta-strepentium Æacidarum. Valde vero cupiunt experientem se certamine (experiundo certamina) animum exercere. Si vero quis in certando felix fuerit, mellitam materiem rivis Musarum præbet. Magnæ enim virtutes caliginem multam habent, si hymnis careant; factisque præclaris speculum (contingere) novimus unico modo, si Mnemosynes voluntate splendide-vittatæ invenerit aliquis præmia laborum inclitis carminum cantibus. — Sapientes vero (navium gubernatores) futurum perendinum

Καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
Εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.

A. α΄. K. ιβ΄.

Πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων
Αἰακιδᾶν. μάλα δ' ἐθέλοντι
Σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
Εἰ δὲ τύχῃ τὶς ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
Ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν.
Ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
Σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.
Ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
πτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
Εἰ Μνημοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
Εὕρῃ τις ἄποινα μόχθων
Κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

E. ά. K ζ΄.

Σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον
Ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βάλον.

'Αφνεὸς πενιχρός τε θανάτου
Παρὰ σᾶμα νέονται.
'Εγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
Λόγον 'Οδυσσέος, ἢ πάθεν,
Διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.

Σ. β'. Κ. ιβ'.

'Επεὶ ψευδέεσσίν οἱ, ποτανᾷ μαχανᾷ,
Σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ
Κλέπτει παράγοισα μύθοις. τυφλὸν δ' ἔχει
Ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
Ἑὰν ἀλάθειαν εἰδέμεν,
Οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
Ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
Λευρὸν ξίφος· ὃν κράτι-
στον, 'Αχιλέος ἄτερ, μάχᾳ
Ξανθῷ Μενέλα δάμαρτα κομίσαι, θοαῖς
'Εν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυ-
πνόου Ζεφύροιο πομπαὶ

ventum ante cognoscunt, neque lucro (lucri studio) negligunt. Dives pauperque mortis ad sepulcrum tendunt. Ego vero ampliorem arbitror famam Ulyssi quam pro calamitate sua per suaviloquum contigisse Homerum. — Quandoquidem figmentis ejus sublimi (ingenii) facultate grave inest quiddam, sollertiaque occulte seducens fabulis. Cœcum autem cor habet multitudo hominum maxima. Nam si potuissent suam veritatem cognoscere, non sane armorum caussa iratus fortis Ajax transfixisset per pectus lævem ensem; quem fortissimum, Achille excepto, ad reducendam bello flavi Menelai conjugem velocibus in navibus miserunt recta-spirantis

Zephyri auræ — ad Ili urbem. Enimvero communis venit fluctus Orci caditque in non exspectantem pariter atque exspectantem. Gloria vero contingit mortuis bellatoribus iis, quorum famam dulcem fovet deus (Musa). Etenim ad magnum umbilicum sinuosæ terræ profectus in Pythiis campis jacet Neoptolemus, Priami urbem postquam evertit; de qua et Danai laborarunt. Ille vero renavigans a Scyro aberravit veneruntque in Ephyram erroribus acti. — Tum Molossiæ imperavit breve tempus; etsi posteritas ejus semper retinuit hoc decus (regnum); ipse autem profectus est ad deum, opes advehens e Troja manubiarum: ubi propter carnes eum

A. β'. K. ιβ'.

Πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται
Κῦμ' Ἀΐδα, πέσε δ' ἀδόκητον
Ἐν καὶ δοκέοντα. τιμὰ δὲ γίνεται,
Ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον, τεθνακότων
Βοᾷ θοᾶν. τοὶ γὰρ μέγαν
Ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
Ἔμολε χθονὸς, ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
Κεῖται, Πριάμου πόλιν
Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
Τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν. ὁ δ' ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτεν· ἵκον-
το δ' εἰς Ἔφυραν πλαγχθέντες.

E. δ'. K ζ'.

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον
Χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
Τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς
Θεὸν, κτέατ' ἀνάγων Τρω-
ΐαθεν ἀκροθινίων.

Ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας
Ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

Σ. γ΄. Κ. ιβ΄.

Βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται.
Ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν.
Ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
Θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον,
Ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
Θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
Εὐώνυμον. ἐς δίκαν
Τρία ἔπεα διαρκέσει·
Οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκ-
γόνων, θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν,

Α. γ΄. Κ. ιβ΄.

Φαενναῖς ἀρεταῖς, ὁδὸν κυρίαν λόγων
Οἴκοθεν. ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις
Ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ. κόρον δ' ἔχει

pugna congressum transfixit vir gladi.— Doluerunt valde Delphi hospitales. At quod in fatis erat, (ille) exsolvit; oportebat enim quendam, in luco vetustissimo, Æacidarum regum in posterum esse dei juxta bene-munitam ædem, et, heroicis sacrificiorum pompis inspector ut esset, habitare, sanctum ad jus observandum. Tria verba sufficiant. Non mendax ille testis rebus sacris præest. Tuorum, o Ægina, Jovisque nepotum audax satis animus hic mihi est dicere — illustribus virtutibus proprium carmen domesticis. At enim modus in omni re dulcis; fastidiumque creat et mel et

suaves flores Venerei. Indole vero naturali singuli differimus in vita, sortiti alius hæc, alia alii; at ut unus felicitatem omnem reportatam consequatur, fieri non potest; neque possum dicere, cuinam hunc Parca bonorum finem stabilem præbuerit. Tibi vero, ò Theario, consentaneam opportunitatem felicitatis — (illa) tribuit, resque præclaras audacter suscipientem prudentia non deficit mentis. Hospes sum, tenebricosam summovens invidiam; aquæ velut rivos, in amicum ducens decus verum, laudabo. Commerita vero viris bonis merces hæc. — Prope autem si adsit Achæus aliquis,

Καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
Φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρο-
μεν, βιοτὰν λαχόντες,
Ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι. τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον
Εὐδαιμονίαν ἅπα-
σαν ἀνελόμενον. οὐδ' ἔχω
Εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
Ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν
Δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

Ε. γ'. Κ. ζ'.

Δίδωσι. τόλμαν τε καλῶν ἀραμένῳ
Σύνεσις οὐκ ἀποβλέπει φρενῶν.
Ξεῖνός εἰμι, σκοτεινὸν ἀπέχων
Ψόγον. ὕδατος ὥτε
Ῥοὰς, φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
Κλέος ἐτήτυμον, αἰνέσω.
Ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

Σ. δ'. Κ. ιβ'.

Ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ

'Ιονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων·
Καὶ προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
Ὄμματι δέρκομαι λαμπρὸν, οὐχ ὑπερβαλὼν,
Βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύ-
σαις. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
Ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
Εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι
Ψέγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες· (ἀπομνύω
Μὴ, τέρμα προβὰς, ἄκονθ' ὥσ-
τε χαλκοπάραον, ὄρσαι

Α. δ'. Κ. ιβ'.

Θοὰν γλῶσσαν·) ὃς ἐξέπεμψας παλαισμάτων
Αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον,
Αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν·
(Εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.)
Ἔα με, νικῶντί γε χάριν
Εἴ τί περ ἂν ἀερθεὶς
'Ανέκραγον. οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.

non mihi succensebit ille Ionium ultra mare habitans. Et amicitia hospitali fretus sum et inter populares vultu tueor sereno, non insolens, violenta omnia removens. Modo posterum lætum adveniat tempus! Qui autem novit (me), dicat an accedam ad carmen (ad poeticen), maledicum sermonem ut proferam. O Euxenidarum tribu orte Sogenes! juro (vel sacramento enim contendo) me non, terminum transgressum, jaculum tanquam ære-cuspidatum, vibrasse — celerem linguam; qui (tu) eduxisti e luctationibus (e lucta) cervicem et robur sudore-non-adspersum, ardentem priusquam in solem membra inciderent (solis æstum sentirent). Si labor (tamen) fuit, delectatio major succedit. Sine me,

victori in decus (ad ornandum victorem) si qua alta voce insonui. Non difficilis sum ad persolvendum (laudes, quæ debentur viris meritis). Nectere coronas (frondeas) leve est. Exspecta. Musa tibi nectit aurum candidumque ebur una suavemque florem sub marino decerptum rore (coralium). — In Jovis vero mentionem prolapsus propter Nemeam, celebrem hymnorum sonum move (o anime) placide. Regem enim deorum decet solo in hocce (Nemeæ) celebrare divina voce. Aiunt enim ipsum (Jovem) a-matre-excepto semine genuisse Æacum, — meæ (immo, vestræ) quidem gubernatorem illustris patriæ, tuumque, o Hercules, benevolum hospitem fratremque. Si vero utilitatem capit ex homine homo: quid dicamus vicinum, animo intento amantem,

Εἴρειν στεφάνους, ἐλα-
φρόν. ἀναβάλλεο. Μοῖσά τοι
Κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ,
Καὶ λείριον ἄνθεμον πον-
τίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

Ε. δ'. Κ. ζ.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ
Πολύφατον ὕμνων θρόον δόνει
Ἁσυχῇ. βασιλῆα δὲ θεῶν
Πρέπει δάπεδον ἀν' τό-
δε γαρυέμεν θευμερᾷ
Ὀπί. λέγοντι γὰρ Αἰακόν
Μιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

Σ. ί. Κ. ιβ'.

Ἐμᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ,
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα
Μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται
Ἀνδρὸς ἀνήρ· τί φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι,
Νόῳ φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ,

Γείτονι; χάρμα πάντων
᾿Επάξιον. εἰ δ᾽ αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι·
᾿Εν τίν κ᾽ ἐθέλει, Γίγαν-
τας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
Ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
Θυμὸν προγόνων εὐκτή-
μονα ζαθέαν ἀγυιάν.

Α. έ. Κ. ιβ΄.

᾿Επεὶ, τετραόροισιν ὧθ᾽ ἁρμάτων ζυγοῖς,
᾿Εν τεμένεσσι δόμον ἔχει τε-
οῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,
Τὶν δ᾽ ἐπέοικεν, Ἥραν πόσιν τε πειθέμεν
Κόραν τε γλαυκώπιδα. δύνα-
σαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
᾿Αμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
Εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδο-
σθενέα βίοτον ἁρμόσαις
Ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ διαπλέκοις
Εὐδαίμον᾽ ἐόντα. παίδων

esse vicino? felicitas hæc omnibus præferenda. Si vero id ipsum etiam deus præstat, tecum utique (in tua vicinia) debet, o Gigantes qui domuisti, faustis auspiciis habitare Sogenes, pium erga patrem fovens animum, majorum vico opulento, præclaro: — Nam, quadrijugis velut curruum in jugis, inter delubra domum habet tua, utravis procedens manu. Te vero decet, o Heros, Junonem maritumque exorare Puellamque cæsiam; potes autem dare mortalibus remedium difficultatum inextricabilium subinde. Utinam itaque stabilem juventuti lætæque senectuti intertextam vitæ felicitatem ipsis (patri et filio) concedas, filiorumque filii

teneant semper — honorem, quo nunc fruuntur, et præstantiorem in posterum. Meum vero nunquam sustinebit cor impiis Neoptolemum lacerare verbis. Hæc tamen terque quaterque revolvere, inopia est; pueris velut blatero (parens itidem repetit): Jovis Corinthus.

Δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ

E. ί. K. ζ.

Γέρας τό περ νῦν, καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
Τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
'Ατρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλ-
κύσαι ἔπεσσι. ταῦτα
Δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν,
'Απορία τελέθει, τέκνοι-
σιν ἅτε μαψιλάκας, Διὸς Κόρινθος.

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ η΄.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΜΕΓΑ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Σ. ά. Κ. ϑ΄.

ΩΡΑ πότνια, κάρυξ
'Αφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
"Ατε παρθενίοισι καὶ παίδων ἐφίζοι-
σα βλεφάροις, τὸν μὲν ἁμέροις ἀν' ἀγκὰς
Χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
'Αγαπατὰ δὲ, καιροῦ μὴ πλαναθέν-
τα πρὸς ἔργον ἕκαστον,
Τῶν ἀρειόνων ἐρώ-
των ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

NEM. VIII.

DINIÆ FILIO MEGÆ,

ÆGINETÆ,

STADII CURSORI.

JUVENTA veneranda, præco Veneris dulcium amorum, quæ virgineis juvenumque insidens palpebris alium quidem blandis (fati) manibus gestas, alium vero aliis (h. duris). Jucundum autem est, ab opportunitate (aspirante rebus nostris fortuna) non aberrantem in re qualibet, felicibus amoribus

potiri posse. — Quales etiam Jovis Æginæque lectum circumvolitarunt Cypriæ donorum custodes: effloruitque filius (Æacus), Œnonæ rex, manu et consiliis præstantissimus. Sæpe eum multi optaverunt videre. Sponte enim heroum flores circumhabitantium ultro volebant illius parere majestati: — cum qui asperis Athenis gubernabant populum; tum Spartanorum Pelopidæ. Ego vero supplex Æaci veneranda genua, cum urbe pro cara, tum civibus pro hisce, attingo, afferens Lydiam mitram sonore variatam, Diniæ

A. ά. K. θ'.

Οἷοι καὶ Διὸς Αἰγί-
νας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς, Οἰνώ-
νας βασιλεὺς, χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος.
Πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν.
'Αβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι
Περιναιεταόντων
Ἤθελον κείνου γε πεί-
θεσθαι ἀξίαις ἑκόντες,

E. ά. K. ιά.

Οἵ τε κρανααῖς ἐν 'Αθά-
ναισιν ἅρμοζον στρατὸν,
Οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
'Ικέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γουνά-
των πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας
'Αστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι, φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποι-
κιλμέναν, Δείνιδος δισσῶν σταδίων

Καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
Σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
Ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.

Σ. β΄. Κ. θ΄.

Ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔ-
βρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
Ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε
Πρίν τι φάμεν. πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται.
Νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
Ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος, ὄψον
Δὲ λόγοι φθονεροῖσιν.
Ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεὶ,
Χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

Α. β΄. Κ. θ΄.

Κεῖνος καὶ Τελαμῶνος
Δάψεν υἱὸν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσσαις.
Ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λά-
θα κατέχει λυγρῷ ἐν νείκει· μέγιστον
Δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.

duplicium stadiorum et patris Megæ Nemeæum ornamentum. Cum deo namque plantata felicitas hominibus durabilior est; — qui (deus) olim etiam Cinyram auxit divitiis marina in Cypro. Consisto, (etsi) sane pedibus velocibus, et respirans, antequam aliquid adjiciam. Nam multa multis dicta sunt. Nova vero inventa tradere examini exploranda omnino periculosum est: obsonium (oblectamentum) dicta invidis. Attingit vero (invidia) semper bonos, cum deterioribus autem non contendit. — Eadem et Telamonis perdidit filium, ense induens (eum). Utique animo strenuum, si facundia careat, oblivio obscuritas, ut inferior judicetur) opprimit tristi in certamine; maximum vero callide-ornatis

mendaciis præmium propositum est. Clancularíis enim suffragiis Ulyssi Danai gratificati sunt; aureis vero Ajax defraudatus armis cum cæde luctatus est. — Utique tamen dissimilia hostibus in calido corpore vulnera inflixerant militantes defensante-homines hasta, partim circa Achillem recens interfectum, partim aliorum laborum perniciosissimis diebus. Sed infesta nimirum orationis versutia erat etiam olim, blandorum verborum comes, doli-meditatrix, maleficum opprobrium; quæ quidem, quod splendidum est, deprimit, obscurorum autem gloriam extollit putridam. — Sint nunquam mihi tales mores, o Jupiter pater! Sed viis simpli-

Κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ
Δαναοὶ θεράπευσαν·
Χρυσέων δ᾽ Αἴας στερη-
θεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

Ε. β΄. Κ. ιά.

Ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δαΐ-
οισιν ἐν θερμᾷ χροῒ
Ἕλκεα ῥῆξαν πολεμιζόμενοι
Ὑπ᾽ ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν
Ἀμφ᾽ Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
Ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροισιν ἐν
Ἁμέραις. ἐχθρὰ δ᾽ ἄρα πάρφασις ἦν
Καὶ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοι-
τος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
Ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται,
Τῶν δ᾽ ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.

Σ. γ΄. Κ. θ΄.

Εἴη μή ποτέ μοι τοι-
οῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ. ἀλλὰ κελεύθοις

ʽΑπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς
Παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω.
Χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
Ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ
Χθονὶ γυῖα καλύψαι-
μ', αἰνέων αἰνητὰ, μομ-
φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

A. γ'. K. θ'.

Αὔξεται δ' ἀρετὰ, χλω-
ραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρον ἀΐσ-
σει, σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις
Τε πρὸς ὑγρὰν αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖ-
αι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ʽΥπερώτατα. μαστεύει δὲ καὶ τέρ-
ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
Πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖ-
τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι,

E. γ'. K. ια'.

Οὔ μοι δυνατόν. κενεᾶν

cibus vitæ utinam insistam, defunctus ne liberis famam male audientem relinquam. Aurum optant, campumque alii immensum. Ego vero civibus utinam probatus etiam terra membra operiam, laudans laudanda, vituperium vero adspergens iis quæ improba sunt. — Crescere autem solent virtutes (laudes), viridi rore velut arbor surgit, per doctos (poetas) bonosque viros exaltatæ ad liquidum ætherem. Usus vero varius est amicorum; in victoriis quidem maxime: quæritque etiam oblectatio, (e successu) ante oculos aliorum poni ejus fidem. Tuam vero, o Mega, animam rursus ab inferis reducere — non quidem possum; vanamque spem ad exi-

tum perducere velle, stolidum. Sed tribui tuæ possum Chariadisque ingentem statuere lapidem Musæum, ob pedum victorias illustres bis sane duas. Gaudeo autem convenientes facto emittere laudes. Carminibus vero doloris-expertem multi etiam laborem fecere. Erat enim laudatorius hymnus jam olim, etiam antequam fieret Adrasti Cadmeorumque bellum.

Δ᾽ ἐλπίδων χαῦνον τέλος.
Σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
Ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον, ἕ-
κατι ποδῶν εὐωνύμων
Δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ, πρόσφορον
Ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. ἐπ᾽ ἀοι-
δαῖς δ᾽ ἀνὴρ νώδυνον καί τις κάματον
Θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
Δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι
Τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ Θ'.

ΧΡΟΜΙΩ ΑΙΤΝΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Δυωδεκὰς ά.

ΚΩΜΑΣΟΜΕΝ παρ' Ἀπόλλω-
νος Σικυῶνόθε, Μοῖσαι,
Τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν,
Ἔνθ' ἀναπεπταμέναι
Ξείνων νενίκανται θύραι,
Ὄλβιον ἐς Χρομίου
Δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε.
Τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων,
Ματέρι καὶ διδύμοις

NEM. IX.

CHROMIO ÆTNÆO,

CURRU.

Pompam cum cantu ducemus ab Apolline e Sicyone profecti, o Musæ, recens-conditam in Ætnam, ubi apertæ hospitibus ad ingressum patent portæ, beatam in Chromii domum. At carminum dulcem hymnum texite. Equis-vincente enim curru adscenso, matri (Latonæ) et geminis

liberis ejus cantum denuntiat, Pythonis excelsæ consortibus inspectoribus. — Est vero quoddam dictum hominum: rem præclare gestam non humi silentio tegendam. Divinus autem carminis laudatorii cantus consentaneus. Age vero, sonoram citharam, age, tibiam faciamus sonare in ipsum equestrium apicem certaminum, quæ Phœbo instituit Adrastus ad Asopi fluenta. Quorum ego mentione facta exornabo inclitis heroem honoribus: — Qui tunc quidem regnans ibi, novisque festis et de robore virorum certaminibus curribusque

Παίδεσσιν αὐδὰν μανύει,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμο-
κλάροις ἐπόπταις.

Δ. β'.

Ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώ-
πων, τετελεσμένον ἐσλὸν
Μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.
Θεσπεσία δ' ἐπέων
Καύχας ἀοιδὰ πρόσφορος.
Ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν
Φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν
Ἱππείων ἄθλων κορυφὰν, ἅτε Φοίβῳ
Θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀ-
σωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
Μνασθεὶς, ἐπασκήσω κλυταῖς
Ἥρωα τιμαῖς.

Δ. γ'.

Ὃς τότε μὲν βασιλεύων
Κεῖθι, νέαισί θ' ἑορταῖς

Ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἀμίλλαις
Ἅρμασί τε γλαφυροῖς
Ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
Φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρη-
όν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν,
Πατρίων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος. ἀρχοὶ
Δ' οὐκ ἔτ' ἶσαν Ταλαοῦ
Παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
Κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν
Τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

Δ. δ'.

Ἀνδροδάμαν τ' Ἐριφύλαν,
Ὅρκιον ὡς ὅτε πιστὸν,
Δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα,
Ξανθοκομᾶν Δαναῶν
Ἦσαν μέγιστοι. καί ποτ' ἐς
. . . . . ἑπταπύλους
Θήβας στρατὸν ἄγαγον ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
Οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρονίων,

politis illustrem-reddidit decorans urbem. Fugiebat enim Amphiaraumque audacem-consilio, et gravem seditionem paternæ domus Argosque. Principes vero non amplius erant Talai filii, oppressi seditione. Enimvero præstantior (mente) sedat litem priorem vir; —mariti-domitricemque Eriphylen, ceu fidele fœderis pignus, dantes Oiclidæ (Amphiarao) uxorem, flavicomorum Danaorum facti sunt maximi. Et quondam septiportes Thebas deduxerunt virorum exercitum, non faustis

auspiciis; neque Saturnius, fulmine vibrato, e domo furioso-impetu-concitatos (eos) proficisci jussit, sed abstinere a profectione. — Manifestam vero utique ad cladem properabat exercitus venire, æreis cum armis equestrique apparatu. Ismeni vero ad ripas, dulci reditu inhibito, albicantem corporibus pinguefecerunt fumum. Septem enim devorarunt pyræ juvenes viros; Amphiarao autem diffidit fulmine violento Jupiter latam terram, absconditque eum cum equis, — hasta Periclymeni antequam tergo percussus forti animo

’Αστεροπὰν ἐλελί-
ξαις, οἴκοθεν μαργουμένους
Στείχειν ἐπώτρυν’, ἀλλὰ φεί-
σασθαι κελεύθου.

Δ. ε′.

Φαινομέναν δ’ ἄρ’ ἐς ἄταν
Σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
Χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. ’Ι-
σμηνοῦ δ’ ἐπ’ ὄχθαισι, γλυκὺν
Νόστον ἐρυσάμενοι,
Λευκανθέα σώμασ’ ἐπίαναν καπνόν.
῾Επτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους
Φῶτας. ὁ δ’ ’Αμφιάρῃ
Σχίσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα,
Κρύψεν δ’ ἅμ’ ἵπποις,

Δ. ς′.

Δουρὶ Περικλυμένου πρὶν

Νῶτα τυπέντα μαχατὰν
Θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ
Δαιμονίοισι φόβοις
Φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
Εἰ δυνατὸν, Κρονίων,
Πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
Ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζω-
ᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
Πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
Αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰ-
τναίων ὀπάζειν,

Δ. ζ.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν
Δ' ἀστυνόμοις ἐπιμίξαι
Λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί
Τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων
Ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
Ἄνδρες. ἄπιστον ἔει-
π'; αἰδὼς γὰρ ὑπόκρυφα κέρδει κλέπτετ

pudefieret. Nam in divinitus-immissis terroribus fugiunt etiam filii deorum. Si fieri potest, o Saturnie, animosam hanc Phœnicia-classe-advectarum hastarum de morte et vita dimicationem precibus-amoveo quam longissime; felicitatem vero legibus-sapienter-constitutam, rogo te, filiis diu Ætnæorum præbeas, — o Jupiter pater, decoribusque civilibus admoveas populum (h. ea ei impertias). Sunt utique in eo equorum studiosi, divitiisque animos habentes superiores viri. Incredibile dixi. Verecundia enim (honestarum rerum studium) latenter lucri cupiditate vincitur (plerumque, in

iis), quæ gloriam afferunt. Chromio autem si armiger adstitisses in pedestribus pugnis, equorumque naviumque præliis: cognovisses in discrimine acutæ pugnæ, — quod in bello illa dea (Verecundia) incitabat ejus animum bellicosum, ut propulsaret exitium Martis. Pauci vero, ad cædis præsentis nubem manibus animoque in hostium ordines convertendam, consiliis valent. Dicitur sane Hectori quidem decus floruisse Scamandri fluenta prope; alte-præcipites vero circa

῝Α φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων, παρὰ πεζοβόαις,
῞Ιπποις τε ναῶν.τ᾽ ἐν μάχαις,
῎Εκρινας ἂν κίνδυνον ὀ-
ξείας ἀϋτᾶς,

Δ. ή.

Οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
Θυμὸν αἰχματὰν, ἀμύνειν
Λοιγὸν ᾽Ενυαλίου.
Παῦροι δὲ βουλεῦσαι, φόνου
Παρποδίου νεφέλαν
Τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
Χερσὶ καὶ ψυχᾷ, δυνατοί. λέγεται μὰν
῞Εκτορι μὲν κλέος ἀν-
θῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
᾽Αγχοῦ. βαθυκρήμνοισι δ᾽ ἀμ-
φ᾽ ἀκταῖς ῾Ελώρου,

Δ. θ'.

Ἔνθ' Ἀρείας πόρον ἄνθρω-
πoι καλέοισι, δέδορκε
Παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου
Φέγγος ἐν ἁλικίᾳ
Πρώτᾳ. τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις
Πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ
Χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.
Ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται
Σύν τε δίκᾳ, τελέθει
Πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
Ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων
Θαυμαστὸν ὄλβον.

Δ. ι.

Εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολ-
λοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
Κῦδος, οὐκ ἔτ' ἐστὶ πόρσω
Θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς
Ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.

ripas Helori, — quo loco Areæ Trajectum homines appellant, fulget filio hoc Agesidami lumen in ætate prima. Alia autem alio tempore, multa quidem in pulverulenta terra, alia vero vicino mari (gesta), commemorabo. Ex laboribus autem, qui in juventute suscepti fuerint cumque justitia, existit senectuti vita placida. Sciat, sortitum se a diis admirandam felicitatem. — Si enim cum opibus multis gloriosum nactus fuerit (aliquis) decus, non licet ulterius mortali amplius fastigium aliud attingere pedibus. Hilaritatem autem

amat convivium, recenterque florens augetur (illustrior redditur) victoria molli cantu. Audax vero apud craterem vox est. Misceat aliquis eum, dulcem hymni vatem, — argenteisque distribuat phialis potentem vitis filium, quas quondam quadrigæ partas Chromio miserunt bene-textis cum Latoidæ coronis ex sacra Sicyone. Jupiter pater, præcor, ut hoc victoris decus celebraverim cum Charitibus, supraque multos (alios) honoraverim carminibus victoriam, jaculans proxime ad scopum Musarum !

Ἀσυχίαν δὲ φιλεῖ
Μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ' αὔξεται
Μαλθακᾷ νικαφορίᾳ σὺν ἀοιδᾷ.
Θαρσαλέα δὲ πάρα
Κρητῆρα φωνὰ γίνεται.
Ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν
Κώμου προφάταν·

Δ. ιά.

Ἀργυρέαισι δὲ νωμά-
τω φιάλαισι βιατὰν
Ἀμπέλου παῖδ'· ἅς ποθ' ἵπποι
Κτησάμεναι Χρομίῳ
Πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις
Ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
Εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι
Σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
Πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
Νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ
Ἄγχιστα Μοισᾶν.

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ ί.

ΘΕΙΑΙΩ ΠΑΙΔΙ ΟΥΛΙΟΥ,

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Σ. α'. Κ. ιά.

ΔΑΝΑΟΥ πόλιν, ἀγλαο-
θρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος, Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς, ὑ-
μνεῖτε. φλέγεται δ' ἀρεταῖς
Μυρίαις, ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
Μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμ-
φὶ Μεδοίσας Γοργόνος.
Πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν ἄστη
Ταῖς Ἐπάφου παλάμαις,

NEM. X.

THIÆO, FILIO ULIÆ,

LUCTATORI.

Danai urbem, pulcrisque-soliis-insidentium quinquaginta filiarum, o Charites, Argos, Junonis domicilium dea dignum, canite. Refulget enim decoribus (victoriis) infinitis facinora propter animosa. Longa (sunt relatu) Persei circa Medusam Gorgonem (facinora); multa vero in Ægypto condita fuerunt oppida Epaphi manibus. Neque Hypermnestra pecca-

vit, (a recto deflexit) sola in vagina retinens gladium;—Diomedem autem immortalem flava quondam dea cæsia fecit deum; Terra vero ad Thebas excepit, percussa Jovis telis, vatem Oicliden, (Amphiaraum) belli nubem. Etiam feminis pulcrioomis excellit (Argos). Jupiter olim dum ad Alcmenam Danaenque venit, hanc confirmavit famam; patrique (idem) Adrasti Lynceoque mentis fructus (sapientiam) largitus est recta cum justitia, — fovitque virtutem Amphitruonis; ipse vero, beatissimus (Jupiter), venit in illius affinitatem. Dum

Οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονό-
ψαφον ἐν κολεῷ κατασχοῖσα ξίφος.

A. ά. K. ιά.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον
Ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.
Γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο, κεραυ-
νωθεῖσα Διὸς βέλεσι,
Μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
Καὶ γυναιξὶν καλλικόμοι-
σιν ἀριστεύει. πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦ-
τον κατέφανε λόγον.
Πατρὶ δ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν
Καρπὸν εὐθεία συνάρμοξεν δίκᾳ.

E. ά. K. ιβ'.

Θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύ-
ωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
Ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν.
Ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις

Τηλεβόας ἐναρέν, οἱ
Ὄψιν ἐειδόμενος
Ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν,
Σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων
Ἡρακλέος· οὗ κατ' Ὄλυμπον
Ἄλοχος Ἥβα Τελεία
Παρὰ μάτερι βαίνοι-
σ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.

Σ. β'. Κ. ιά.

Βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀνα-
γήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
Μοῖραν ἐσλῶν. ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀν-
θρώπων βαρὺς ἀντιάσαι.
Ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
Καὶ παλαισμάτων λάβε φρον-
τίδ'. ἀγών τοι χάλκεος
Δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ θυσίαν Ἥ-
ρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔ-

nim (ille, Amphitruo) æreis armis Teleboas cædebat, ei facie ssimulatus Immortalium rex aulam intravit semen intrepidum afferens Herculis: cujus in cœlo uxor Hebe pronubam apud matrem (Junonem) incedit pulcerrima dearum.—Arctum mihi os est ad omnia recensenda, quotcunque Argiva terra sortita est decora. Est vero etiam, fastidio hominum occurrere, difficile. Sed tamen (anime mi) chordis-bene-sonoram excita lyram, et luctarum suscipe curam. Certamen utique æneum excitat populum ad sacrificium Junonis præ-

miorumque judicium, Uliæ filius ubi victor bis, Thiæus facilium cepit oblivionem laborum. — Obtinuit vero etiam in Græcorum conventu Delphis, bonaque fortuna cum advenisset, et in Isthmo et Nemeæ coronam, Musisque negotium præbuit (carmine) arandi; ter quidem in maris portis (Isthmo) victor, ter vero etiam sacris in campis Adrasteæ ditionis. Jupiter pater, quæ utique desiderat animo, reticet ejus os. Omnis vero eventus penes te est eorum, quæ aguntur. Neque (ille) segni corde, (immo vero) afferens audaciam, expetit beneficium. — Nota cano deoque ipsi, et, quisquis certat de supremorum præmiorum fastigiis. Summum vero Pisa tenet certamen ab Hercule institutum. Sane suaves

σχεν Θειαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

Α. β'. Κ. ιά.

Ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλ-
λανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολὼν
Καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον
Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι,
Τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχὼν,
Τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις
Ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενὶ, σιγᾷ
Οἱ στόμα. πᾶν δὲ τέλος
Ἐν τὶν ἔργων. οὐδ' ἀμόχθῳ καρδία,
Προσφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν.

Ε. β'. Κ. ιβ'.

Γνώτ' ἀείδω θεῷ τε
Χὤς τις ἁμιλλᾶται περὶ
Ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς.
Ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν. ἀδεῖ-

αἵ γε μὲν ἀμϐολάδαν
Ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων μιν ὀμφαὶ
Κώμασαν. γαίᾳ δὲ καυ-
θείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
Ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐά-
νορα λαὸν, ἐν ἀγγέων
Ἕρκεσιν παμποικίλοις.

Σ. γ'. Κ. ια'.

Ἕπεται δὲ, Θειαῖε, μα-
τρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
Εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ
Σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
Ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄρ-
γεϊ μὴ κρύπτειν φάος
Ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἱπ-
ποτρόφον ἄστυ τὸ Προί-
τοιο θάλησεν, Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς,
Καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις.

quidem per intervalla in sacris Atheniensium (Panathenaicis) ipsum voces bis decantarunt, (in) terraque igni cocta (hydria figlina) fructus oleæ (oleum sacrum pro præmio datum) reportatus est ad Junonis fortem populum (Argos) in vasorum receptaculis (theca ænea) variegatis. — Obtingit vero, o Thiææ, majorum maternorum (per) illustrem gentem vestrorum, victoriarum gloria Charitum Tyndaridarumque beneficio frequens. Vellem equidem, si essem Thrasycli Antiæque cognatus, Argis non occultare lumen oculorum. Victoriis enim quot equorum-altrix urbs Prœti floruit! Corinthique

in recessibus et a Cleonæis (Nemeæ) quater; — e Sicyone vero argento-donati cum vinariis phialis ingressi sunt (Argos), eque Pellene, induti tergo mollibus tramis (læna). At æs infinitum (præmia ex ære) non possum recensere: longioris enim otii esset, enumerare: quod quidem Clitorium et Tegea et Achivorum excelsæ urbes et Lycæum juxta Jovis (aram) posuit, ubi cursu pedum manuumque vicisset (quis) robore. — Quum Castor autem venerit hospes ad Pamphaen, et frater Pollux: non mirum est illis (illi stirpi Thiæi) ingenitum esse, ut sint athletæ boni: siquidem spatiosæ præsides

Α. γ΄. Κ. ιά.

Σικυωνόθε δ᾽ ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.
Ἐκ δὲ Πελλάνας, ἐπιεσσάμενοι
Νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις.
Ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
Ἐξελέγχειν· μακροτέρας
Γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·
Ὅν τε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν
Ὑψίβατοι πόλιες
Καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκεν, δρόμῳ
Σὺν ποδῶν χερῶν τε νικᾶσαι σθένει.

Ε. γ΄. Δ. ιβ΄.

Κάστορος δ᾽ ἐλθόντος ἐπὶ
Ξεινίαν παρὰ Παμφάῃ,
Καὶ κασιγνήτου Πολυδεύ-
κεος, οὐ θαῦμα, σφίσιν
Ἐγγενὲς, ἔμμεν ἀεθλη-
ταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεὶ,

Εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας, ἀγώνων
Μοῖραν, Ἑρμᾶ καὶ σὺν Ἡ-
ρακλεῖ, διέποντι θάλειαν·
Μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων
Περικαδόμενοι. καὶ
Μὰν θεῶν πιστὸν γένος.

Σ. δ΄. Κ. ιά.

Μεταμειβόμενοι δ' ἐναλ-
λὰξ, ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ
Διΐ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαί-
ας, ἐν γυάλοις Θεράπνας,
Πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον. ἐπεὶ
Τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμ-
μεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
Εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ.
Τὸν γὰρ Ἴδας, ἀμφὶ βουσίν πως χολω-
θεὶς, ἔτρωσεν χαλκέας, λόγχας αἰχμᾷ.

Spartæ (Dioscuri) certaminum sortem cum Mercurio et Hercule gubernant florentem; valde quidem virorum bonorum curam gerentes; et sane sunt deorum genus fidem servans.—Alternantes enim per vices, diem unum apud patrem carum Jovem degunt, alterum vero sub latebris terræ, in convallibus Therapnæ, sorte utentes simili. Siquidem hanc, quam omnino deus esse habitareque in cœlo, elegit vitam interfecto Pollux Castore in bello. Hunc enim Idas propter boves admodum iratus vulneravit æreæ hastæ cuspide. —

(Namque) a Taygeto e longinquo-conspicatus vidit Lynceus (Idæ frater) quercus in trunco sedentem (Castorem). Illius enim hominum omnino fuit acutissimus visus. Velocibus autem pedibus statim accesserunt et atrox facinus patrarunt celeriter, passi vero etiam sunt grave malum manu Jovis, Apharetidæ (Idas et Lynceus). Illico enim advenit Ledæ filius (Pollux) insequens. Illi vero contra steterunt, sepulcrum prope paternum; — unde correptam statuam Plutonis, politum saxum, projecerunt in pectus Pollucis; nec tamen eum attriverunt neque represserunt: sed irruens (ille)

A. δ'. K. ιά.

'Απὸ Ταϋγέτου πεδαυ-
γάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
'Ημένας. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων
Πάντων γένετ' ὀξύτατον
Ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
'Εξικέσθαν, καὶ μέγα ἔρ-
γον ἐμήσαντ' ὠκέως,
Καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις 'Αφαρητί-
δαι Διός. αὐτίκα γὰρ
Ἦλθε Λήδας παῖς διώκων. τοὶ δ' ἔναν-
τα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωΐῳ.

E. δ'. K. ιβ'.

Ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄ-
γαλμ' 'Αΐδα, ξεστὸν πέτρον,
Ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύ-
κεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
Οὐδ' ἀνέσχασαν. ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ', ἄκοντι θοῷ

Ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον
Πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
Ἁμᾶ δὲ καίοντ' ἔρημοι.
Χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώ-
ποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

Ϛ. έ. Κ. ιά.

Ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ
Βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
Καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ
Φρίσσοντ' ἀναπνοὰς κίχεν.
Θερμὰ δὲ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
Ὄρθιον φώνασε· πάτερ
Κρονίων, τίς δὴ λύσις
Ἔσσεται πενθέων; καί μοι θάνατον σὺν
Τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.
Οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ
Φωτί. παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν,

jaculo veloci adegit Lyncei in latera æs. Jupiter vero in Idam igniferum contorsit fuliginosum fulmen. Uterque vero (Lynceus et Idas) simul combusti sunt, auxilio destituti. Exitiale enim est hominibus, contentionem suscipere cum potentioribus. — Statim vero ad fratris robur (fratrem fortem, Castorem, lancea percussum) rediit Tyndarides (alter, Pollux) et eum nondum mortuum, sed anhelitu interclusum habentem spiritum invenit. Calidas autem fundens lacrimas inter suspiria altum clamavit: Pater Saturnie, quis tandem finis erit luctuum? etiam mihi mortem cum hocce immitte, o deus! Perit honor, amicis orbato, viro; paucique in ærum-

na ita fidi mortalium, — ut in calamitatis societatem venire non recusent.' Sic dixit. Jupiter vero occurrit ei, et hocce effatus est oraculum: Tu es meus filius: hunc vero (Castorem) postea maritus (Tyndareus), semen mortale, cum matre tua congressus, stillavit (genuit) heros. Sed age, horum tibi tamen optionem trado; Si quidem mortemque effugiens et senectutem odiosam, ipse Olympo vis habitare mecum eumque Minerva et atram-gerente-hastam Marte; — est tibi sane horum sors. Si vero pro fratre contendere, omniumque in animo habes dividere (cum eo) æqualem portionem: (tum) quidem dimidium spires sub terra vivens,

A. έ. K. ιά.

Καμάτου μεταλαμβάνειν.
Ὣς ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέν οἱ,
Καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· ἐσσί μοι υἱ-
ός. τόνδε δ' ἔπειτα πόσις,
Σπέρμα θνατὸν, ματρὶ τεᾷ πελάσαις,
Ἔσταξ' ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶν-
δέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
Παρδίδωμ'· εἰ μὲν, θάνατόν τε φυγὼν καὶ
Γῆρας ἀπεχθόμενον,
Αὐτὸς Οὔλυμπον ἐθέλεις,
Σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει·

E. έ. K. ιβ'.

Ἔστι σοι τούτων λάχος.
Εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
Μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς
Ἀποδάσσασθαι ἴσον,
Ἥμισυ μέν κε πνέοις γαί-
ας ὑπένερθεν ἐὼν,

Ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
Ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ
Γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν.
Ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλ-
μὸν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
Χαλκεομίτρα Κάστορος.

dimidium vero cœli in aureis domibus. Sic utique locuto (Jove), animus (Pollucis) non ambiguum versavit consilium. Denuo igitur solvit oculum, deinde et vocem, ære-galeati Castoris.

NEM. XI.

ARISTAGORÆ PRYTANI,

TENEDIO,

FILIO ARCESILÆ.

Filia Rheæ, quæ prytanea tenes, Vesta, Jovis altissimi soror et throni-sociæ Junonis, suscipe propitia Aristagoram tuum in penetrale (curiam), propitiaque (suscipe) collegas insigne prope sceptrum (signum tuum in curia adstans), qui

ΝΕΜΕΑ.

ΕΙΔΟΣ ιά.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ,

ΠΡΥΤΑΝΕΙ ΤΕΝΕΔΙΩ,

ΥΙΩ ΑΡΚΕΣΙΛΑ.

Σ. ά. Κ. ς΄.

ΠΑΙ Ῥέας, ἅ τε Πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα, καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
Εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
Εὖ δ' ἑταίρους, ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
Οἵ σε γεραίροντες ὀρ-
θὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,

Α. ά. Κ. ϛ΄.

Πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
Πολλὰ δὲ κνίσσᾳ· λύρα δέ σφιν βρέμεται καὶ ἀοιδά·
Καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις
Ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
Δωδεκάμηνον περά-
σαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

Ε. ά. Κ. θ΄.

Ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω
Μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
Καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
Εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων
Μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων,
Ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀρι-
στεύων ἐπέδειξεν βίαν·
Θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
Καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

Σ. β΄. Κ. ϛ΄.

Ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσι μὲν αἰνεῖσθαι χρεών,

te colentes justam custodiunt Tenedum, — sæpe quidem libationibus venerantes (te) principem dearum; sæpe vero (sacrificiorum) nidore. Lyra vero ipsis sonat cantusque, et hospitalis Jovis colitur jus perpetuis conviviis. Sed gloriose magistratum duodecim-mensium da illis transigere illæso (tristi casu) animo. — Patrem autem ego beatum prædico Arcesilam, et corpus (Aristagoræ) admirandum, et fortitudinem ingenitam. Si vero quis opes possidens forma superaverit alios, inque certaminibus victor specimen edidit roboris; is mortalibus meminerit se amictum membris et postremo omnium terram induturum esse. — Sermonibus autem ci-

vium bonis laudare (illum) oportet et mellisonis ornatum celebrare cantibus. E vicinis autem, sedecim Aristagoram splendidæ victoriæ patriamque claram coronarunt lucta et valde-glorioso pancratio. — Spes tamen segnior parentum filii robur impedivit Pythone periculum facere Olympiæque certaminum. Per enim ipsam jurisjurandi religionem (assevero): mea quidem sententia, ad Castaliam et ad arborosum profectus collem Saturni, honorificentius quam pugnantes adversarii rediisset, — quinquennale festum ab Hercule institutum celebrans, redimitusque comam purpureis frondibus. Sed mortalium alium quidem vana gloriatio felicitate deji-

Καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελίζεμεν ἀοιδαῖς.
Ἐκ δὲ περικτιόνων ἐκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν
Ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
Ἐστεφάνωσαν πάλᾳ
Καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

Α. β'. Κ. ϛ'.

Ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
Ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.
Ναὶ μὰ γὰρ Ὅρκον, ἐμὰν δόξαν, παρὰ Κασταλίᾳ
Καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
Κάλλιον ἂν δηριών-
των ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

Ε. β'. Κ. θ'.

Πενταετηρίδ' ἑορτὰν
Ἡρακλέος τέθμιον,
Κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
Ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν
Τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
Ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον·

Τὸν δ' αὖ, καταμεμφθέντ' ἄγαν
'Ισχὺν, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν,
Χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω, θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Σ. γ'. Κ. ς'.

Συμβαλεῖν λίαν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
Αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέων δεῦρ' ἀνάγων·
Καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
'Εκ Μελανίπποιο μά-
τρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ

Α. γ'. Κ. ς'.

'Αμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος.
'Εν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι·
Δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περιόδοις
Ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
'Αλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ
Θνατὸν οὕτω σθένος ἄγει

Ε. γ'. Κ. θ'.

Μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώ-

cere solet; alium vero contra, robori nimium diffidentem, propriis privat bonis, manu trahens retro, animus audaciæ carens. — Agnoscere admodum facile erat Pisandri priscum sanguinem Spartani: ab Amyclis enim (ille) venerat cum Oreste, Æolum exercitum ære-armatorum huc (Tenedum) adducens: et ad Ismeni fluenta admixtum (sanguinem) Melanippi avi materni. Priscæ autem virtutes — recuperant, (etsi) per (aliquot) hominum generationes vicissitudinem expertæ, robur. Continue vero neque nigra fruges edere solent arva; nec arbores amant omnibus annorum recursibus florem odoratum ferre copia parem (pari copia), sed per vices. Sic et mortale genus ducit — Fatum. At a Jove homini-

bus certum non contingit (de eventu) signum. Et tamen in superbia incedimus resque multas molientes. Illigata enim sunt impudenti spe membra (homines), providentiæ vero (futuri) longe absunt viæ. Utilitatum autem oportet modum venari (sectari, tenere); appetere vero, quæ quis assequi non possit, gravis insania est.

ποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
Τέκμαρ. ἀλλ᾽ ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
Ἔργα τε πολλὰ μενοι-
νῶντες. δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
Ἐλπίδι γυῖα· προμα-
θείας δ᾽ ἀπόκεινται ῥοαί.
Κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν.
Ἀπροσίκτων δ᾽ ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

Ι Σ Θ Μ Ι Α.

ISTHMIA.

ISTHM. I.

HERODOTO THEBANO,

CURRU.

O MATER mea, tuum, aureo-clipeo insignis Theba, negotium etiam occupatione (mea) potius existimabo. Ne mihi aspera succenseat Delus, in qua effusus (qua celebranda occupatus) sum. Quid carius, quam venerandi parentes (sui), bonis est? Cede, o Apollinea (Dele). Utrumque utique hymnum

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ α'.

ΗΡΟΔΟΤΩ ΘΗΒΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ζ.

ΜΑΤΕΡ ἐμὰ, τὸ τεὸν, χρύσασπι Θήβα,
Πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
Θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι. τί φίλτερον
Κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
Εἶξον, ὦ 'πολλωνιάς. ἀμφοτέραν τοι χαρίτων
Σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,

A. ά. K. ζ.

Καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων
Ἐν Κέῳ ἀμφιρύτῳ σὺν ποντίοις
Ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
Δειράδ᾽· ἐπεὶ στεφάνους ἓξ ὤπασε
Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
Καλλίνικον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδεί-
μαντον Ἀλκμήνα τέκε

E. ά. K. ιά.

Παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα
Φρίξαν κύνες.
Ἀλλ᾽ ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων
Τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
Ἁνία τ᾽ ἀλλοτρίαις οὐ
Χερσὶ νωμάσαντ᾽, ἐθέλω
Ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρ-
μόξαι μιν ὕμνῳ.
Κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρη-
λάται Λακεδαίμονι καὶ Θή-

cum diis perducam ad finem : — et intonsum Phœbum choro celebrans in Co circumflua, cum maritimis viris (insulanis); et mari septum Isthmi jugum : quandoquidem coronas sex præbuit Cadmi populo ex certaminibus, victoriale patriæ decus. In qua et intrepidum Alcmena peperit —filium, feroces quem quondam Geryonæ horruerunt canes. At ego Herodoto parans currus quadrijugi præmium, ipsique habenas, non alienis manibus, regenti, velim aut Castoreo aut Iolai inserere ipsum hymno. Illi enim inter heroes aurigæ Lacedæmone et

Thebis geniti sunt præstantissimi,—in ludisque subierunt plu

rima certamina, et tripodibus ornaverunt domum et lebetibus

phialisque aureis, nacti coronas victrices. Fulget vero

clara eorum virtus et in gymnicis stadiis, et in scutistrepis ar-

matis cursibus.—Quantumque manibus! (lucta) et jaculantes

hastis, et saxeos quando emiserunt discos! Nam nondum erat

quinquertium, sed cuilibet certamini suum constitutum erat

præmium. Quorum (e quibus certaminibus) multis redimiti

frequenter frondibus comas, et prope fluenta Dirces apparu-

ere, et prope Eurotam, — Iphiclis quidem filius (Iolaus)

ϐαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι.

Σ. β΄. Κ. ζ΄.

Ἔν τ᾽ ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων
Καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
Καὶ λεϐήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
Γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων.
Λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
Ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ᾽ ἀσπιδοδού-
πoισιν ὁπλίταις δρόμοις.

Α. β΄. Κ. ζ΄.

Οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς,
Καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν;
Οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ᾽· ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστῳ
Ἔργματι κεῖτο τέλος. τῶν ἀθρόοις
Ἀνδησάμενοι θαμάκις
Ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν
Καὶ παρ᾽ Εὐρώτα πέλας,

Ε. β΄. Κ. ιά.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν

Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ', ἐν Ἀχαιοῖς ὑ-
ψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
Χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περι-
στέλλων ἀοιδὰν,
Γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν
Τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀ-
σωποδώρου πατρὸς αἶσαν,

Σ. γ'. Κ. ζ'.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν·
Ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
Ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
Δέξατο συντυχίᾳ. νῦν δ' αὖτις ἀρ-
χαίας ἐπέβασε πότμος
Συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ, νόῳ
Καὶ προμάθειαν φέρει.

popularis Spartorum (Thebanorum) genti, Tyndarides vero inter Achæos altam Therapnæ inhabitans sedem. Salvete. Ego vero, Neptunoque Isthmoque divino Onchestiisque ripis concinnans cantum, celebrabo hujus viri inter honores inclitam Asopodori patris sortem,—Orchomenique patriam terram: quæ ipsum innixum naufragii-tabulis ex immenso mari in horrenda excepit calamitate. Nunc vero rursus pristinæ adest fortuna congenita felicitatis. At qui ærumnas pertulit, is mentis etiam providentiam adfert (habet).—

Si vero virtus (virtutis præmium) in quovis studiorum genere proposita est, sumtibus pariter atque laboribus oportet eam nactis magnificas laudes non invidis tribuere animis. Nam leve donum est a viro sapiente (poeta) pro laboribus omnigenis, carmine dicendo egregium commune excitare decus. — Merces enim aliis alia ob labores hominibus dulcis (contingit) pastorique, aratorique, aucupique et (ei), quem mare alit. Ut a ventre quidem horum quivis depellat famem tetram, occupatur. Qui vero in certaminibus, aut (bello) prælians, reportarit decus splendidum; is bene laudatus lucrum summum accepit, civium et peregrinorum linguæ

A. γ΄. K. ζ΄.

Εἰ δ' ἀρετὰ κατὰ κεῖται πᾶσαν ὀργὰν
'Αμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
Χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
Μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις. ἐπεὶ
Κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
'Αντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν
Ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

E. γ΄. K. ιά.

Μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀν-
θρώποις γλυκὺς,
Μαλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνι-
χολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει.
Γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων
Λιμὸν αἰανῆ τέταται·
Ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρη-
ται κῦδος ἁβρὸν,
Εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕ-
ψιστον δέχεται, πολιατᾶν

Καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

Σ. δ'. Κ. ζ'.

Ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν
Γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
Ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
Καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσει-
πεῖν, τὸν Μινύα τε μυχὸν,
Καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα, καὶ Εὔ-
βοιαν, ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

Α. δ'. Κ. ζ'.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν
Ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
Πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, ἀφαι-
ρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
Ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐ-
θυμίαν μείζω φέρει.

Ε. δ'. Κ. ιά.

Εἴη μιν, εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερ-

ndis) florem. — At nos decet vicissim et Saturni terræ-assatorem filium vicinum, bene meritum de quadrigis, rsuum equestrium præsidem (Neptunum) gratiis agendis lebrare, et tuos, o Amphitruo, filios compellare Minyæque cessum (Orchomenum), et Cereris inclitum lucum Eleusi-em, et Eubœam, inflexorum curriculorum (certaminum) iussa. — Tuum quoque, o Protesilæ, Achivorum juxta hylacen sacellum addo. Sed omnia eloqui, quæ ludorum-ræses Mercurius Herodoto dedit equis, prohibet brevem iensuram habens hymnus. Enimvero sæpe etiam, quod st silentio præteritum, voluptatem majorem affert (audien-ibus). — Contingat ipsi (adhuc hoc, ut) bene-vocalium alis

sublatus splendidis Pieridum porro Pythone etiam Olympi-orumque eximiis Alphei frondibus impleat manum, gloriam septiportibus Thebis parando. Si vero quis intus fovet di-vitias occultas, aliisque insultans ridet; is animam Orco s pendere non cogitat sine gloria.

θέντ' ἀγλαΐαις
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθό-
θεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
Χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει
Πλοῦτον κρυφαῖον,
Ἄλλοισι δὲ ἐμπίπτων γελᾷ·
Ψυχὰν Ἀΐδᾳ τελέων οὐ
Φράζεται δόξας ἄνευθεν.

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ β΄.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝ[Ω]

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ή.

ΟΙ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε,
Φῶτες, ὅσοι χρυσαμπύκων
Ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον
Κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
Ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
Ὅς τις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
Εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

ISTHM. II.

XENOCRATI AGRIGENTINO.

Prisci quidem, o Thrasybule, viri, qui aureis-redimiculis-insignium currum Musarum conscenderunt, inclita cum cithara accedentes, sæpe in puerorum gratiam emiserunt mellisonos hymnos; si quis formosus nactus fuerat Veneris pulcrithronæ procam, suavissimum florem (pubertatem). —

Musa enim nondum lucri-cupida tunc erat, neque mercenaria, neque vendebatur dulces (illi) mellisoni a Terpsichore, deargentati fronte (præscripta in fronte argenti summa, qua venales erant) mollivoces cantus. Nunc vero expedit Argivi observare dictum, ad veritatem proxime accedens: — pecunias! pecunias! heus homo! qui dixit: opibus una destitutus et amicis! Sapiens enim tu es, nec ignaro cano. Isthmiam quadrigis victoriam hanc Xenocrati Neptunus largitus, Doricorum ipsi coronam comis misit illigandam apiorum, — curru-præstantem virum honorans, Agrigenti-

A. ά. K. ή.

Ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής
Πω τότ᾽ ἦν, οὐδ᾽ ἐργάτις·
Οὐδ᾽ ἐπέρναντο γλυκεῖαι
Μελίφθογγαι ποτὶ Τερψιχόρας,
Ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα,
Μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
Νῦν δ᾽ ἐφίητι, τὸ τ᾽ Ὠργείου φυλάξαι
Ῥῆμα, τῆς ἀλαθείας ἄγχιστα βαῖνον,

E. ά. K. ζ́.

Χρήματα, χρήματ᾽, ἀνὴρ,
Ὃς φᾷ, κτεάνων θ᾽ ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.
Ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφὸς, οὐκ ἀγνῶτ᾽ ἀείδω.
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
Τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμαν
Πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

Σ. β΄. K. ή.

Εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων,

'Ακραγαντίνων φάος.
'Εν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶ-
δ' 'Απόλλων μιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν
Καὶ τόθι· κλειναῖς δ' 'Ερεχθει-
δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
Ταῖς λιπαραῖς ἐν 'Αθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
'Ρυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτὸς,

A. β'. K. ή.

Τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν
Νώμ' ἁπάσαις ἀνίαις.
"Ον τε καὶ κάρυκες ὡρᾶν
'Ανέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς 'Αλεῖοι, παθόντες
Πού τι φιλόξενον ἔργον·
'Αδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
Χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνῶντα Νίκας

E. β'. K. ζ'.

Γαῖαν ἀνὰ σφετέραν,
Τὰν δὴ καλέοισιν 'Ολυμπίου Διὸς

rum lumen. Prope Crissam vero præpotens respexit ollo ipsum, præbuitque decus. Et eodem tempore incli- Erechthidarum decoribus admotus (ornatus) in splendidis thenis, non conquestus est de currus gubernatrice manu quorum agitatoris, — quam Nicomachus (idem hic equo- um agitator) tempestive adhibuit omnibus habenis: quem etiam præcones Horarum (certaminis) pronuntiarunt, sacer- dotes Saturnii Jovis Elei, facientes quodammodo aliquod hospitale officium, et suave-spirante ipsum salutarunt voce, aureæ in sinum prolapsum Victoriæ — terra in ipsorum, quam vocant Olympii Jovis lucum: ubi immortales Ænesi-

dami filii honores assecuti sunt. Etenim non ignara vestra est domus neque chorearum, o Thrasybule, amabilium, neque mellisonorum cantuum. — Neque enim scopulus, neque ardua via est, si quis illustrium ad virorum ædes adducat munera Heliconiadum. Utinam, (etsi) longe jacto-disco, jaculer tantum, quantum indole Xenocrates homines suavi superavit. Verecundus erat inter cives versans, — equorumque-alturam curans universæ Græciæ ritu; et ad deorum epulas studiose-accedebat omnes, neque unquam hospitalem

Ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
Παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
Καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
Οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
Οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

Σ. γ'. Κ. ή.

Οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης
Ἁ κέλευθος γίνεται,
Εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν
Ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
Μακρὰ δισκήσαις ἀκοντί-
σαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
Ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

Α. γ'. Κ. ή.

Ἱπποτροφίας τε νομίζων
Ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
Καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυ-
κτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν

Οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστει-
λ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
Ἀλλ' ἑτέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
Ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

Ε. γ'. Κ. ζ.

Μή νυν, ὅτι φθονεραὶ
Θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,
Μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
Μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
Οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμην.
Ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
Ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

procella irruens contraxit velum circa mensam, sed trajecit (ille) ad Phasin quidem æstate, hieme vero navigans Nili ad ripas (h. patebat quam latissime ejus hospitalitas).—Ne nunc, si quidem invidi sensus mortalium mentes obsident, neque virtutem sileat (Thrasybulus) paternam, neque hosce hymnos; quandoquidem non, ut otiose quiescant, eos elaboravi. Hæc, Nicasippe, expone, quando ad hospitem meum familiarem veneris.

ISTHM. III.

MELISSO THEBANO,

QUADRIGIS.

Si quis hominum, felicitatem nactus aut per illustria certamina aut vi divitiarum, cohibet animo tetram insolentiam; dignus is est præconia civium adipisci. O Jupiter, magnæ enim virtutes mortalibus contingunt beneficio tuo, vivitque

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ γ'.

ΜΕΛΙΣΣΩ ΘΗΒΑΙΩ,

ΙΠΠΟΙΣ.

Σ. ά. Κ. ί.

ΕΙ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις,
Ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,
Ἢ σθένει πλούτου, κατέχει
Φρεσὶν αἰανῆ κόρον,
Ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
Ἐκ σέθεν. ζώει δὲ μάσσων
Ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις

Δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάν-
τα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

A. ά. K. ί.

Εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα.
Χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν·
Χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς
Χαρίτεσσι βαστάσαι.
Ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
Μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
Ἦτορ· ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
Δεξαμένῳ στεφάνους· τὰ δὲ κοί-
λᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρ-
νου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

E. ά. K. ιά.

Ἱπποδρομίᾳ κρατέων.
Ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
Σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
Ἴστε μὰν Κλεωνύμου
Δόξαν παλαιὰν ἅρμασι.

diuturnior felicitas reverentium (te, piorum); perversis vero nentibus non æque perpetuo florens adest. — Inclitis vero facinoribus (ut) sua præmia (constent,) fas est celebrare virum strenuum, fasque choreas-ducentem blandis hymnis extollere. Est vero et geminorum certaminum Melisso sors, quæ ad hilaritatem convertat dulcem cor (partim) in convallibus Isthmi adepto coronas; partim (cum) in cavo leonis pectorosi nemore proclamavit Theben — cursu equestri victor. A majoribus autem congenitam sibi virtutem non dedecorat. Scitis sane Cleonymi gloriam antiquam curribus

partam; et ex materno genere Labdacidis affines in divitiis versati sunt inter quadrigarum labores. Tempus vero volventibus sese diebus alia alias per vices afferre solet. Prorsus intacti (ab adversis rebus) sunt filii deorum.

Καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισι
Σύννομοι πλούτου, διέστι-
χον τετραοριᾶν πόνοις.
Αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
Ἁμέραις ἄλλ᾽ ἄλλοτ᾽ ἐξ-
άλλαξεν. ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ δ'.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΕΛΙΣΣΩ.

Σ. ά. Κ. ί.

ΕΣΤΙ μοι θεῶν ἕκατι
Μυρία παντᾶ κέλευθος,
Ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν
Γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις,
Ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
Αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
Σὺν θεῷ θνατὸν διέρχον-
ται τὸ βίου τέλος. Ἄλλοτε δ' ἀλ-
λοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώ-
πους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

ISTHM. IV.

EIDEM MELISSO.

Est mihi, deorum beneficio, infinita quoquoversum via, o Melisse; copiam enim dedisti Isthmiis (victoria), vestras (totius gentis Melissi) virtutes hymno prosequendi: quibus Cleonymidæ florentes semper juvante deo mortalem permeant vitæ terminum. Alias autem alius ventus omnes homines

ingruens agitat: — (etiam) illi igitur Thebis in honore *fu*-isse antiquitus memorantur, hospitesque circum-habitantium, clamosæque expertes contumeliæ; quotquot vero inter homines volant defunctorum vivorumque virorum immensæ gloriæ testimonia, ea omnia attigerunt perfectissima; virtutibusque ad extremas usque inde a domo sua columnas pertingunt Herculeas: — nec fas est longius extentam affectare (quemquam) virtutem: equorumque altores fuerunt, æneoque Marti probati sunt. Enimvero die una asper nimbus belli quatuor viris orbavit beatam domum. Nunc vero rursus,

A. ά. K. ί.

Τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμά-
ἐντες ἀρχᾶθεν λέγονται
Πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων
Κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ
Ὕβριος. ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται
Μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
Ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις
Δ', ἐσχάταισιν οἴκοθεν στά-
λαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείας,

E. ά. K. ιά.

Καὶ μηκέτι μακροτέραν
Σπεύδειν ἀρετάν.
Ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
Χαλκέῳ τ' Ἄρει ἅδον.
Ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
Τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο
Τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμω-

σεν μάκαιραν ἑστίαν.
Νῦν δ᾽ αὖ μετὰ χειμέριον
Ποικίλων μηνῶν ζόφον
Χθὼν ἅτε φοινικίοισιν ἄνθησαν ῥόδοις

Σ. β'. Κ. ι.

Δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινη-
τὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων
Καὶ γέφυραν ποντιάδα
Πρὸ Κορίνθου τειχέων,
Τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
Ἐκ λεχέων ἀνάγει Φάμαν παλαιὰν
Εὐκλέων ἔργων. ἐν ὕπνῳ
Γὰρ πέσεν. ἀλλ᾽ ἀνεγειρομένα
Χρῶτα λάμπει, Ἀωσφόρος θα-
ητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις.

Α. β'. Κ. ι.

Ἅτε κ᾽ εἰν γουνοῖς Ἀθανᾶν
Ἅρμα καρύξαισα νικᾶν,
Ἔν τ᾽ Ἀδραστείοις ἀέθλοις

post hibernam volubilium mensium caliginem tellus velut puniceis, floruerunt, rosis — deorum numine. Quassator autem terræ, Onchestum inhabitans, et pontem marinum ante Corinthi muros, huncce largitus ipsorum generi mirificum hymnum, e lecto excitat Famam antiquam gloriosorum facinorum: in somnum enim inciderat; sed nunc excitata corpore fulget, Lucifer conspicuus ceu astra inter cætera. — Quæ et, in arvis Athenarum currum cum promulgasset vicisse, inque Adrasteis certaminibus Sicyonis, præbuit pariter

ejus sæculi poetarum folia carminum. Neque a conventibus communibus abstinuerunt incurvum currum, sed cum universis Græcis certantes sumtu gavisi sunt equorum. Inexpertorum enim obscura silentia sunt. — Est vero obscuritas fortunæ etiam certantibus, priusquam ad finem summum perventum est; horum enim dat eventum (fortuna). Etiam fortiorem virorum deteriorum fraus supplantare solet corripiens. Nostis sane Ajacis robur cruentum, quo, sera nocte confossus suo ense, probrum facit filiis Græcorum,

Σικυῶνος, ὤπασε
Τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
Οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
Καμπύλον δίφρον· Πανελλά-
νεσσι δ' ἐριζόμενοι, δαπάνᾳ
Χαῖρον ἵππων. τῶν ἀπειρά-
των γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

Ε. β΄. Κ. ιά.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μαρναμένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
Τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος.
Καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλλε τέχνα καταμάρψαι-
σ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν
Φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
Ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
Φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει
Παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῴαν δ' ἔβαν.

Σ. γ΄. Κ. ι΄.

Ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμα-
κεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
Πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν
Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
Θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
Τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
Εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγ-
καρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν-
τον βέβακεν ἐργμάτων ἀ-
κτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

Α. γ΄. Κ. ι΄.

Προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν,
Κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων
Καὶ Μελίσσῳ παγκρατίου
Στεφάνωμ' ἐπάξιον,
Ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς
Θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
Ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ,

quotquot Trojam venerant. — At Homerus utique honoravit (eum) inter homines, dum omnem ejus exaltans virtutem per seriem cecinit divinorum versuum posteris decantandam. Hoc enim immortale-sonans procedit, quod quis carmine egregio celebraverit; et omnifrugiferam per terram et per mare incedit factorum splendor egregiorum inextinctus semper. — Propitias Musas utinam habeamus ad accendendam illam facem hymnorum etiam Melisso, coronam pancratio dignam, germini Telesiadæ! Animo enim, in labore subeundo, audaciæ similis graviter-frementium ferorum leonum;

prudentia vero vulpes, quæ resupinata aquilæ impetum cohibet. Oportet autem, quidvis moliendo labefactare hostem. — Non enim staturam Orioneam sortitus est. Sed contemtibilis adspectu, in conflictu vero robore gravis. Atqui quondam ad Antæi ædes, Thebis a Cadmeis, statura brevis, animo vero invictus, colluctaturus venit heros in triticiferam Libyam; craniis ut hospitum templum Neptuni operientem (Antæum) coerceret, — filius Alcmenæ. Qui in Olympum abiit, cum et terras omnes et in-præceps-profundi

Αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιτναμένα
Ῥόμβον ἴσχει. χρὴ δὲ πᾶν ἔρ-
δοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

Ε. γ'. Κ. ιά.

Οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριω-
νείαν ἔλαχεν·
Ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
Συμπεσεῖν δ' αἰχμᾷ βαρύς.
Καί τοι ποτ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμηϊᾶν, μορ-
φὰν βραχὺς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
Προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ
Τὰν πυροφόρον Λιβύαν,
Κρανίοις, ὄφρα ξένων
Ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Σ. δ'. Κ. ί.

Υἱὸς Ἀλκμήνας. ὃς Οὔλυμ-
πόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
Καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς

Ἅλος ἐξευρὼν θέναρ,
Ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμεράσαις.
Νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
Ἀμφέπων ναίει, τετίμα-
ταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥ-
βαν τ' ὀπυίει, χρυσέων οἴ-
κων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

Α. δʹ. Κ. ιʹ.

Τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν
Δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ
Καὶ νεόδματα στεφανώ-
ματα βωμῶν, αὔξομεν
Ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
Τοὺς Μεγάρα τέκεν οἱ Κρεοντὶς υἱούς,
Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν
Φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς
Παννυχίζει, αἰθέρα κνι-
σᾶντι λακτίζοισα καπνῷ·

cani maris explorasset æquor, navigationibusque fretum mansuefecisset. Nunc vero apud Ægiochum præstantissima felicitate fruens habitat, coliturque ab Immortalibus, (ipsis) carus, Hebæque maritus est, aurearum ædium dominus, et gener Junonis. — Cui quidem Electras supra portas epulum adornantes nos cives et recens-structa coronamenta ararum celebramus inferias ære-cæsorum octo mortuorum, quos Megara peperit ei Creontis filia filios, quorum in honorem sub occasum radiorum solis flamma accensa continue pernoctat,

aetherem nidorifero feriens fumo: — et altera dies anniversariorum terminus certaminum est, roboris spectaculum; ubi dealbatus caput myrtis hic Melissus duplicem victoriam edidit, puerorum tertiam antea (ediderat), gubernatoris clavum-versantis consilio obsecutus prudentissimi. Cum Orsea igitur ipsum celebro jucundam destillans laudem.

E. δ'. K. ιά.

Καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτεί-
ων τέρμ᾽ ἀέθλων
Γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
Ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
Μύρτοις ὅδ᾽ ἀνὴρ διπλόαν
Νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων
Τὴν τρίταν πρόσθεν, κυβερνα-
τῆρος οἰακοστρόφου
Γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
Κωμάζομαι, τερπνὰν ἀποστάζων χάριν.

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ έ.

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Σ. ά. Κ. ή.

ΜΑΤΕΡ Ἁλίου πολυώνυμε, Θεία,
Σέο γ᾽ ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
Χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων,
Καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
Νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
Διὰ τεὰν, ὦ ᾽νασσα, τιμὰν,
᾽Ωκυδινάτοις ἐν ἁμίλ-
λαισι θαυμασταὶ πέλονται·

ISTHM. V.

PHYLACIDÆ ÆGINETÆ,

PANCRATIO.

O MATER Solis celeberrima, Thia, per te et præpotens existimant aurum homines præ cæteris; et certantes naves in mari et quadrigales equi propter tuum, o dea, splendorem volubilibus in pugnis admirandi existunt; — et (per te) in

ludicris certaminibus amabilem gloriam acquirit, *cuicunque* multæ coronæ redimierunt comam, manibus victoriam adepto aut velocitate pedum. Spectatur vero virtus hominum, deorum ope. Duo vero vitæ florem (vitam) sola pascunt (ornant) suavissimum florente felicitate: — si quis re bene gesta bene audiat. Ne frustra quære Jupiter fieri: omnia habes, si ad te horum sors pervenerit bonorum. Mortalia mortales decent. Tibi autem in Isthmo duplex florens victoria, o Phylacida, reposita est; Nemeæ vero etiam utrique, (tibi) Pytheæque, pancratii. At meum non sine Æacidis pec-

A. ά. K. ή.

Ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν
Κλέος ἔπραξεν, ὅν τιν' ἀθρόοι στέφανοι
Χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
Ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
Κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
Δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
Μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ-
πνιστον. εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ·

E. ά. K.ι ά.

Εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ.
Μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
Εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
Θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
Τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
Οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν
Κέαρ ὑμνωνγεύεται.

Σὺν χάρισιν δ' ἔμολον
Λάμπωνος υἱοῖς

Σ. β'. Κ. ή.

Τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται
Θεοδότων ἔργων κέλευθον ἀν' καθαράν·
Μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
Κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
Καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
Λόγον ἐκέρδαναν· κλέονται
Δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐ-
λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

Α. β'. Κ. ή.

Μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον, σεβιζόμενοι
Ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνεῖδαι κρατεροί·
Ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
Γέρας ἔχει· Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει·
Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύ-

tus hymnos tractat; cumque carminibus (etiam nunc) veni Lamponis filiis — hanc in legibus-bene-instructam urbem: quæ cum conversa sit divinorum facinorum in viam splendidam, ne invideas laudes convenientes hymno miscere pro laboribus. Etenim etiam inter Heroes strenui bellatores famam lucrati sunt; celebranturque inque citharis, tibiarumque omnisono strepitu — omni tempore; studiumque (carminum materiem) poetis præbent, Jovis beneficio, honorati: in Ætolorum quidem sacrificiis illustribus Œnidæ strenui: Thebisque equorum agitator Iolaus in honore est; Perseusque Argis; Castorisque virtus Pollucisque ad Euro-

tæ fucata; — at in Œnone (insula Ægina) magnanima indoles Æaci filiorumque. Qui et prœliis his urbem Troum vastaverunt, sequentes Herculem prius, tum cum Atridis. Impelle nunc mihi (cursum) procul a terra (in altum). Dic: quinam Cycnum, quinam Hectorem occiderunt, et imperatorem Æthiopum intrepidum Memnonem ære-armatum? Quis strenuum Telephum vulneravit sua hasta Caici ad ripas? — (Illi quidem) quorum Æginam profert os patriam, excellentem insulam. Constructus vero est jamdudum cumulus excelsorum facinorum, quem conscendere possis; multaque rec-

κεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

Ε. β'. Κ. ιά.

'Αλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ
Αἰακοῦ παίδων τε. τοὶ καὶ σὺν μάχαις
Δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
'Ηρακλῆϊ πρότερον,
Καὶ σὺν 'Ατρείδαις. Ἔλα νῦν μοι πεδόθεν.
Λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
Καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν·
Τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
Τρῶσεν ἑῷ δορὶ Κα-
ΐκου παρ' ὄχθαις.

Σ. γ'. Κ. θ'.

Τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν
Διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι
Πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
Πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
Γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων

Κελαδῆσαι· καὶ νῦν ἐν ἄρει
Μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴ-
αντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις

A. γ'. K. ή.

Ἐν πολυφθόρῳ, Σαλαμὶς, Διὸς ὄμβρῳ,
Ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
Ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
Ζεὺς τάδε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς, ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
Μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ
Καλλίνικον χάρμ' ἀγαπά-
ζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων

E. γ'. K. ιά.

Ἀμφ' ἀέθλοισιν, γενεὰν Κλεονίκου
Ἐκμαθών. οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
Μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
Ἐλπίδων, ἔκνισ' ὄπιν.
Αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι·
Χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον.

tiloqua lingua mihi jacula (laudes) habet de illis sonandi; etiam nunc in bello testari potest urbs Ajacis, servata a classiariis — in multum-exitiali, Salamis, Jovis imbre, innumerabilium hominum grandinosa cæde. Sed tamen gloriationem submerge silentio. Jupiter hæc et illa (secunda et adversa) distribuit, Jupiter, omnium dominus. Mellis vero instar amabilem hujusmodi etiam decora (victoriæ certaminibus partæ) epinicium hymnum amant. Contendat quispiam allaborans (certamina frequentans) —de certaminibus, de gente Cleonici ubi inaudiverit (certet mihi quis cum ea victoriarum numero). Non profecto involutus tenebris est longus labor virorum, neque, quantæ impensæ ad potiundum spe (factæ fuerint), stimulat curam (neque impensarum pœnitet). Laudo etiam, Pytheam inter membrorum-domitores (athletas) Phylacidæ plagarum cursum direxisse, manibus dextrum,

animo parem. Accipe ei coronam, ferque villosam (laneam) vittam, et alatum novum una-mitte hymnum.

Λάμβανέ οἱ στέφανον·
Φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν·
Καὶ πτερόεντα νέον
Σύμπεμψον ὕμνον.

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ς'.

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ

(ΕΝ ΠΑΙΣΙ.)

Σ. ά. Κ. ιγ'.

ΘΑΛΛΟΝΤΟΣ ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου,
Δεύτερον κρατῆρα μοισαίων μελέων
Κιρνάμεν Λάμπωνος εὐά-
  θλου γενεᾶς ὕπερ. ἐν Νεμέᾳ
Μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τὶν, ἄωτον
Δεξάμενοι στεφάνων·
Νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ, δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντή-
  κοντα, παίδων ὁπλοτάτου

ISTHM. VI.

PHYLACIDÆ,

PANCRATIO INTER PUEROS.

FLORENTE hominum velut convivio secundum craterem musicorum carminum miscemus pro Lamponis strenue-certante progenie. Nemeæ quidem primum, o Jupiter, tibi, flore accepto coronarum; nunc autem in Isthmo domino (ejus, Neptuno) Nereidibusque quinquaginta, filiorum

(Lamponis) natu minimo Phylacida vincente. Contingat autem, tertium (quoque) Servatori propinantes Olympio (ut possimus) Æginam perfundere mellisonis carminibus! — Si quis enim hominum, sumtuque delectatus et labore, exercet divinas virtutes, simulque ei fortuna serit gloriam amabilem; is jam ad ultimos fines felicitatis jacit ancoram, divinitus-honoratus. Talia studia secutus optat mortem senectamque excipere canam Cleonici filius. Ego vero altithronam Clotho sororesque Parcas precor, ut obsequantur inclitis amici precibus. — Vosque, o aureis-curribus-insignes Æacidæ

Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
Σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμ-
πίῳ Αἴγιναν κατα-
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

A. ά. K. ιγ΄.

Εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς
Καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
Σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει
Δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιαῖς
Ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυ-
ραν θεότιμος ἐών.
Τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
Ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆ-
ράς τε δέξασθαι πολιὸν
Ὁ Κλεονίκου παῖς. ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεν-
νέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
Ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

E. α΄. K. ιά.

Ὕμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι,

Τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
Τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον
Ῥαινέμεν εὐλογίαις.
Μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
Τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι,
Καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν,
Καὶ δι' Ὑπερβορέους. οὐδ' ἔστιν οὕτω
Βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
Ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος
Ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν·

Σ. β'. Κ. ιγ'.

Οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα
Καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
Ἆγε σὺν Τιρυνθίοισι
Πρόφρονα σύμμαχον ἐν Τροίαν,
Ἥρωσι μόχθον, Λαομεδοντί-
αν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
Ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
Εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
Τ' ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἶσον,

institutum mihi, profiteor certissimum esse, quoties in hanc (carmine) incido insulam, adspergere laudibus. Innumeræ enim sunt facinorum præclarorum (quæ Æacidæ edidere) centum-pedes-latæ (amplissimæ) continuo viæ et ultra Nili usque fontes et per Hyperboreos: neque est ita barbara aut a lingua nostra aliena civitas, quin Pelei norit gloriam herois, felicis generi deorum:—aut quin Ajacis Telamoniadæ et patris. Quem (Telamonem) armis-gaudentem, ad bellum duxit cum Tirynthiis promtum belli-socium ad Trojam, heroum laborem, Laomedontium ob delictum, navibus, Alcmenæ filius; cepitque Pergamiam (arcem) occiditque cum illo (Telamone) Meropum gentes; et bubulcum, monti æqualem, ad

Phlegræ nactus Alcyonea; suoque non pepercit manibus gravisono nervo—Hercules. Æacidam autem vocans ad navigandum citaverat omnibus epulantibus. Illum quidem in exuvio leonis adstantem jussit nectareis libationibus auspicari fortem Amphitruoniaden, porrexitque ipsi præstantissimus vini-capacem phialam auro horrentem Telamon. Ille vero extensis ad cœlum manibus invictis prolocutus est tale dictum (preces): Si unquam meam, o Jupiter pater, animo lubens precationem audivisti:—nunc tibi, nunc precibus sacris supplico, filium animosum ex Eribœa viro huic, hospiti meo *, fatis debitum ex-

Φλέγραισιν εὑρὼν, Ἀλκυονῆ,
Σφετέρας δ᾽ οὐ φείσατο
Χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Α. β΄. Κ. ιγ΄.

Ἡρακλέης. ἀλλ᾽ Αἰακίδαν καλέων
Ἐς πλόον κάρυξε πάντων δαινυμένων.
Τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
Στάντα κελήσατο νεκταρέαις
Σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν,
Ἄνδωκε δ᾽ αὐτῷ φέρτατος
Οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-
σῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
Ὁ δ᾽ ἀνατείνας οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
Αὔδασε τοιοῦτον ἔπος· εἴ
Ποτ᾽ ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
Θυμῷ θέλων ἀρὰν ἄκουσας,

Ε. β΄. Κ. ιά.

Νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις
Λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας

Ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμὸν,
Μοιρίδιον τελέσαι·
Τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυὰν,
Ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
Θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων
Κτεῖνά ποτ᾽ ἐν Νεμέᾳ· θυμὸς δ᾽ ἑπέσθω.
Ταῦτ᾽ ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς
Ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.
Ἀδεῖα δ᾽ ἔνδον μιν ἔκνιξεν χάρις,

Σ. γ΄. Κ. ιγ΄.

Εἶπέν τε φωνάσαις ἅτε μάντις ἀνήρ·
Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών.
Καί νιν ὄρνιχος φανέντος
Κέκλευ ἐπώνυμον εὐρυβίαν
Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον Ἐνυαλίου.
Ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα
Ἕζετ᾽. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀγήσασθαι ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει

bibeas; invulnerabilem quidem corpore, quemadmodum hoc exuvium me nunc circumit feræ, quam, primum omnium laborum, interfeci olim Nemeæ; animusque par esto. Hæc utique illi locuto misit deus principem avium, magnam aquilam. Suavis vero intus ipsum titillavit voluptas—dixitque alta voce utpote vates: Erit tibi filius, quem petis, o Telamon; et ipsum avi, quæ apparuit, appella cognominem valde-robustum Ajacem, inter populos in laboribus stupendum Martis. Atque sic locutus mox consedit. Mihi vero longum foret, omnes commemorare virtutes (facta Æacidarum): Phylacidæ enim veni, o Musa, dispensator Pytheæque hymnorum

Euthymenique. Argivorum more dicetur utique paucissimis: — Reportarunt, inquam, victorias ex pancratio tres ab Isthmo, alias autem a frondosa Nemea illustres filiique et avunculi. Produxerunt autem in lucem quantam portionem hymnorum! Psalychiadarumque tribum Gratiarum irrigant pulcerrimo rore; Themistiique domo instaurata hancce urbem deo caram inhabitant. Lampon autem "studium rebus gerendis adhibens." Hesiodi valde probat illud dictum, filiosque præcipiens (iisdem verbis) adhortatur,—commune civitati decus suo (decore) adducens. Etiam ob benefacta in hospi-

Τε. τὸν Ἀργείων τρόπον,
Εἰρήσεταί που κ' ἐν βραχίστοις.

Α. γ'. Κ. ιγ'.

Ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου
Τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
Ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μά-
τρωες. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵ-
αν μοῖραν ὕμνων; τὰν Ψαλυχι-
δᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
Ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ.
Τόν τε Θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
Θεοφιλῆ ναίουσι. Λάμπων δὲ, μελέταν
Ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου
Μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
Υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

Ε. γ'. Κ. ια'.

Ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων.
Καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται·
Μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων,

Μέτρα δὲ καὶ κατέχων.
Γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.
Φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις,
Χαλκοδάμαν ἀκόναν. πίσω σφε Δίρκας
Ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
Χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

tes amatur; modum animo persequens, modumque etiam (re) servans; linguaque non a mente aliena. Dicas illum virum inter athletas, esse Naxiam, lapides inter alios, æris-domitricem cotem. Rigabo eos Dirces pura aqua, quam alte-succinctæ filiæ aurea-veste-ornatæ Mnemosynes produxerunt juxta bene muratas Cadmi portas.

ISTHM. VII.

STREPSIADÆ THEBANO,

PANCRATIO.

Quonam priscorum, o beata (dea) Theba, decorum patriorum maxime animum tuum oblectasti? Num æreis-cymbalis-strepentis assessorem Cereris quando comatum in lucem edidisti Bacchum? an aurum media nocte ningentem quum-

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ζ΄.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ ΘΗΒΑΙΩ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Σ. ά. Κ. ή.

ΤΙΝΙ τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα,
Καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν
Εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἀνίκ᾽ εὐρυχαίταν
Ἄντειλας Διόνυσον; ἢ
Χρυσῷ μεσονύκτιον
Νίφοντα δεξαμένα
Τὸν φέρτατον θεῶν,

A. ά. K. ή.

Ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις
Σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γον αῖς;
Ἦ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
Ἦ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
Ἦ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογ-
χᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς
Ἄμπεμψας ὀρφανὸν

E. ά. K. ή.

Μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον;
Ἦ Δωρίδ' ἀποικίαν ἀνίκ' ὀρθῷ
Ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι,
Μαντεύμασι Πυθίοις;
Ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει
Χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοὶ,

Σ. β'. K. ή.

Ὅτι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον

CARMEN V

excepisti præstantissimum deorum

Amphitruonis in foribus stans (do

convenit Herculeo semine? an q

consiliis? an quum Iolao rei-eque

(Thebanis) invictis-hasta (animum

acri Adrastum ex tumultu belli remi

meris sociis, ad Argos equestre?

quando firmo constituisti talo (firm

dæmoniorum? ceperuntque Amycla

banorum tribus) oraculis Pythicis

obdormiscit decus, immemoresque (

quicquid non sapientiæ florem summum (poetæ artem exquisitiorem) assecutum fuerit, ut inclitis carminum rivis (libationibus) admisceatur (carminibus celebretur). Choreas-institue igitur, dulcisono cum hymno, etiam Strepsiadæ. Reportat enim ex Isthmo victoriam pancratii, roboreque stupendus adspectuque formosus; habetque virtutem non deteriorem corpore; — illustraturque per violaceis-comis-ornatus Musas; avunculoque cognomini attulit commune decus; æreo-clipeo-insignis cui mortem Mars intulit. Sed gloria bonis reposita est. Sciat enim certo, quicunque in hac nube grandinem cædis a cara patria propulsat, — exitium avertens in hostilem exercitum, apud cives stirpi maximam gloriam (se) accumulare tam viventem quam mortuum. Tu

Κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
Κώμαζ᾽ ἔπειτ᾽ ἄρ᾽ ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
Καὶ Στρεψιάδᾳ. φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
Νίκαν παγκρατίου, σθένει
Τ᾽ ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορ-
φάεις· ἄγει τ᾽ ἀρετὰν
Οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

Α. β΄. Κ. ή.

Φλέγεται δ᾽ ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις,
Μάτρωΐ θ᾽ ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
Χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξε·
Τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
Ἴστω γὰρ σαφὲς, ὅς τις ἐν
Ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλα-
ζαν αἵματος πρὸς φίλας
Πάτρας ἀμύνεται,

Ε. β΄. Κ. ή.

Λοιγὸν ἀμύνων ἐναντίῳ, στρατῷ,
Ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
Ζώων τ᾽ ἄπο καὶ θανών.

Τὺ δὲ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
Αἰνείων Μελέαγρον, αἰ-
νείων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάραόν τε, εὐαν-
θέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν

Σ. γ'. Κ. η'.

Προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι
Ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
Ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
Ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι
Χαίταν στεφάνοισιν ἁρ-
μόζων. ὁ δ' ἀθανάτων
Μὴ θρασσέτω φθόνος,

Α. γ'. Κ. ή.

Ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων
Ἕκαλος ἔπειμι, γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
Αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
Δαίμων δ' ἄϊσος. τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
Παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-

vero, o Diodoti fili, bellicosum æmulans Meleagrum, æmulansque Hectorem atque Amphiaraum, floridam exspirasti ætatem, — antesignanorum in turba, ubi fortissimi sustinuerunt belli contentionem extrema spe. Pertuli tum luctum infandum. At nunc mihi terram-continens (Neptunus) serenitatem præbuit post hiemem. Cantabo comam (victoris) coronis aptans. At Immortalium ne conturbet invidia — (hoc meum studium): quòd jucunditatem quoque-die-oblatam sectans tranquillus accedo ad senectutem fataleque ævum. Morimur enim pariter omnes, etsi fortuna sit inæqualis. Longinqua vero quisquis spectat, imbecillior (erit, imbecil-

liorem se esse sentiet), quam ut pervenire possit ad æream deorum sedem; quum alatus excusserit Pegasus—dominum volentem in cœli regiones contendere ad concilium Bellerophontem Jovis. Injustam vero voluptatem acerbissimus manet exitus. Nobis vero, o aurea-coma-florens, præbe, Loxia, tuis etiam Pythone carminibus floridam coronam.

σθαι χαλκόπεδον θεῶν
Ἕδραν· ὅ τε πτερόεις
Ἔρριψε Πάγασος

E. γ΄. K. ή.

Δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς
Ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
Γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
Ἄμμιν δ', ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ
Θάλλων, πόρε, Λοξία,
Τεαῖσιν ἁμίλλαισιν εὐαν-
θέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

ΙΣΘΜΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ή.

ΚΛΕΑΝΔΡΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

(ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.)

Διαίρεσις ά. Κ. κβ'.

ΚΛΕΑΝΔΡΩ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον
Εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,
Πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου
Παρὰ πρόθυρον, ἰὼν ἀγειρέτω
Κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας
Ἄποινα καὶ Νεμέᾳ
Ἀέθλων ὅτι κράτος
Ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγὼ,
Καίπερ ἀχνύμενος

ISTHM. VIII.

CLEANDRO ÆGINETÆ,

PANCRATIO.

CLEANDRO quispiam juventutique (ejus) pretium inclitum, Juvenes, laborum, patris splendidum Telesarchi ad vestibulum progressus, congregato pompam cum hymno, et Isthmicæ victoriæ præmium, et Nemeæ quod certaminum victoriam adeptus est. In cujus gratiam et ego, quamvis

mœstus animo, postulor auream invocare Musam. A magnis vero luctibus liberati neque in orbitatem incidamus coronarum! neque mœrores fove (anime mi)! sed dimissis inutilibus ærumnis, dulce aliquid in publicum proferamus, etiam post calamitatem. Quandoquidem capite impendens Tantali saxum aliquis avertit a nobis deus, — ingentem Græciæ laborem. At mihi metus sublatus gravem levat sollicitudinem. Resque præsens quælibet præstat semper. Dolosum enim ævum (incerta fortuna) hominibus impendet, accelerans vitæ cursum. Sanabilia tamen sunt morta-

Θυμὸν, αἰτέομαι
Χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων
Δὲ πενθέων λυθέντες,
Μή τ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν
Στεφάνων, μή τε κά-
δεα θεράπευε. παυ-
σάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
Γλυκύ τι δαμωσόμεθα
Καὶ μετὰ πόνον· ἐπειδὴ
Τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
Γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔ-
τρεψεν ἄμμι θεὸς,

Δ. β'. Κ. κβ'.

'Ατόλματον 'Ελλάδι μόχθων. ἀλλ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον
Καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν.
Τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ
Χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν
'Επ' ἀνδράσι κρέμαται,
'Ελίσσων βιότου πόρον.

Ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς
Σύν γ' ἐλευθερίᾳ
Καὶ τά. Χρὴ δ' ἀγαθὰν
Ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν.
Χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοι-
σι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον
Προνέμειν· πατρὸς οὕ-
νεκα δίδυμαι γένον-
το θύγατρες Ἀσωπίδων
Θ' ὁπλόταται, Ζηνί θ' ἅ-
δον βασιλῆϊ. ὁ τὰν μὲν
Παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤ-
κισσεν ἀγεμόνα·

. . .

Δ. γ'. Κ. κβ'.

Σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
Κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πα-
τρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
Δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραι-

libus salva libertate etiam illa, oportetque bonam spem hominem fovere. Fas vero est, in septiportibus Thebis educatum (me) Æginæ hymnorum decus præ (aliis) tribuere; patris siquidem (ejus) geminæ fuerunt filiæ Asopidumque natu minimæ, Jovique placuerunt regi. Qui alteram quidem (Theben) apud pulcrifluam Dircem curruum-studiosæ urbis constituit præsidem; — tecum vero (o Ægina) in insulam Œnopiam translata dormivit; divinum ubi peperisti Æacum gravistrepo patri, honoratissimum inter mortales; qui etiam

deorum lites decidit. Cujus quidem diis-pares excelluerunt filii, nepotesque bellicosi fortitudine in æreo luctuoso subeundo strepitu belli; sapientesque fuerunt prudentesque animo. Hæc etiam deorum meminerunt concilia, (ex eo adhuc tempore) Jupiter quando illustrisque Neptunus de Thetidis contendebant nuptiis, uxorem formosam cum vellet uterque suam esse. Amor enim (ejus) tenebat (eos). Sed non ipsorum immortales perfecerunt conjugium deorum mentes, —postquam oracula audiverant. Dixit enim consilio-valens in medio ipsorum Themis: fatale esse, filium deum præ-

νε. τοῦ μὲν ἀντίθεοι
Ἀρίστευον υἱέες
Υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι
Παῖδες ἀνορέᾳ
Χάλκεον στονόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον·
Σώφρονές τ' ἐγένον-
το πινυτοί τε θυμόν.
Ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναν-
τ' ἀγοραὶ, Ζεὺς ὅτ' ἀμ-
φὶ Θέτιος ἀγλαός
Τ' ἐρίσας Ποσειδᾶν γάμῳ,
Ἄλοχον εὐειδέα θέ-
λων ἑκάτερος ἑὰν ἔμ-
μεν. ἔρως γὰρ ἔχεν.
Ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐ-
νὰν θεῶν πραπίδες,

Δ. δ'. Κ. κβ'.

Ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν. εἶπε
Δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις·
Εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρ-

τερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
Ποντίαν θεὸν, ὃς κεραυνοῦ
Τε κρέσσον ἄλλο βέλος
Διώξει χερὶ τριό-
δοντός τ' ἀμαιμακέτου,
Διΐ μισγομέναν
Ἢ Διὸς παρ' ἀδελ-
φοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
Παύσατε. βροτέων
Δὲ λεχέων τυχοῦσα
Υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν
Πολέμῳ, Ἄρεϊ
Χέρας ἐναλίγκιον
Στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
Τὸ μὲν ἐμὸν, Πηλέϊ θεύ-
μοιρον ὀπάσαι γάμου Αἰ-
ακίδᾳ γέρας, ὅν
Τε εὐσεβέστατόν φασ' Ἰαωλ-
κοῦ τράφειν πεδίον.

Δ. έ. Κ. κβ'.

Ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς

stantiorem patre ut pariat marina dea, qui et fulmine potentius aliud telum agitaturus sit manu, et tridente invicto, si cum Jove (illa) concumbat aut Jovis cum fratre. Itaque hæc (pergit illa) missa facite. Mortalem autem torum sortita filium videat interemtum bello, Marti manibus similem, fulguribusque vigore pedum. Mea quidem voluntas est, Peleo divinum concedere nuptiarum Æacidæ præmium, quem religiosissimum aiunt Iolci alere solum. — Eant autem ad

divinum antrum Chironis recta statim nuntii; neque Nerei filia contentionum folia (sententias discrepantes: rixandi inter nos deos materiem) iterum præbeat nobis; plenilunii-que vespera amabile solvat (illa) frænum sub heroe virginitatis. Sic dixit Saturniis locuta dea. Illi vero superciliis annuerunt immortalibus: verborumque (ejus) fructus non periit. Aiunt enim una-curasse et nuptias Thetidis regem (Jovem); et juvenilem illustrarunt poetarum ora ignaris virtutem Achillis: qui et Mysium vitiferum cruentavit, Te-lephi atro adspergens cruore, campum; — et construxit

Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
Μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νει-
  κέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
Ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσι
Δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν
Λύοι κεν χαλινὸν ὑ-
  φ' ἥρωι παρθενίας.
Ὣς φατο Κρονίδαις
Ἐννέποισα θεά.
Τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
Νεῦσαν ἀθανάτοι-
  σιν. ἐπέων δὲ καρπὸς
Οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ συν-
  αλέγειν καὶ γάμον
Θέτιος ἄνακτα. καὶ
Νέαν ἀνέδειξαν σοφῶν
Στόματ' ἀπείροισιν ἀρε-
  τὰν Ἀχιλέος· ὁ καὶ Μύ-
  σιον ἀμπελόεν
Αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαί-
  νων φόνῳ πεδίον·

Δ. ς'. Κ. κβ'.

Γεφύρωσέ τ' Ἀτρείδαισι νόστον,

Ἑλέναν τ᾽ ἐλύσατο, Τροΐας
Ἶνας ἐκταμὼν δορὶ, ταί μιν
Ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου
Ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσον-
τα, Μέμνονός τε βίαν
Ὑπέρθυμον Ἕκτορά
Τ᾽ ἄλλους τ᾽ ἀριστέας· οἷς
Δῶμα Περσεφόνας
Μανύων Ἀχιλεὺς,
Οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν
Τε ῥίζαν πρόφαινε.
Τὸν μὲν οὔτε θανόντ᾽ ἀοιδαὶ
Ἔλιπόν γ᾽· ἀλλά οἱ
Παρά τε πυρὰν τάφον
Θ᾽ Ἑλικώνιαι παρθένοι
Ἔσταν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύ-
φαμον ἔχευαν. ἔδοξεν
Ἄρα δ᾽ ἀθανάτοις,
Ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕ-
μνοις θεᾶν διδόμεν.

Δ. ζ. Κ. κβ΄.

Τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε

Atridis reditum, Helenamque redemit, Trojanos nervos (fortissimos Trojanorum heroes) cum excidisset hasta, qui eum averterant nonnunquam a pugna homicida prœlium campo molientem, Memnonisque robur (Memnonem) superbum, Hectoremque aliosque principes, quibus domum Proserpinæ monstrans Achilles, princeps Æacidarum, Æginam suamque stirpem illustravit. Quem ne mortuum quidem carmina destituerunt; sed juxta ejus rogum sepulcrumque Heliconiæ virgines steterunt, lamentationemque celebrem affuderunt. Placuit nimirum Immortalibus, fortem virum etiam mortuum hymnis dearum tradere. — Quod et nunc habet rationem

non minus valet): properatque Musarum currus ad Nicoclis monumentum pugilis canendum, honorandumque eum, qui Isthmicam (coronam) e Doricis nactus est apiis; postquam finitimos vicerat olim idem ille viros inevitabili manu convellens. Eum quidem non dedecorat eximii filius patrui (Cleander). Æqualium aliquis splendidam ob pancratium Cleandro nectat myrti coronam: si quidem eum Alcathoi certamen cum victoria (h. victorem) inque Epidauro juventus antea excepit. Eum laudare viro bono facile est. Juventutem enim non expertem sub latibulo præclarorum facinorum consumsit.

Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέους
Μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι,
Γεραραί τέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν ἀπὸ
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων·
Ἐπεὶ περικτίονας
Ἐνίκασε δήποτε
Κἀκεῖνος ἄνδρας ἀφύ-
κτῳ χερὶ κλονέων.
Τὸν μὲν οὐ κατελέγ-
χει κριτοῦ γενεὰ
Πατραδελφεοῦ. ἁ-
λίκων τῷ τις ἁϐρὸν
Ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ
Πλεκέτω μυρσίνας
Στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλ-
καθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
Ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεό-
τας πρὶν ἔδεκτο. τὸν αἰνεῖν
Ἀγαθῷ παρέχει.
Ἥϐαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χει-
ᾷ καλῶν δάμασεν.

ΤΕΛΟΣ.

LONDINI, IMPRESSIT N. BLISS.

12

